

DENNÍ HLASATEL

Czechoslovak Daily Herald

Founded - Založen 1891

1891 - 1994
103
YEARS OF
PUBLISHING

USPS 002670 • VOL. CII

STŘEDA 23. LISTOPADU 1994 - ČÍSLO 19 - WEDNESDAY NOVEMBER 23, 1994

Dnešní cena \$1.00

■ JERUZALÉM, Izrael

Izraelský zahraniční ministr Šimon Peres v neděli navrhl, aby Izrael opatřil přes \$13 milionů pro vládu Jassira Arafata, a nabádal mezinárodní dárci, aby uvolnili Palestincům slíbené peníze.

Slíbených \$2.2 bilionu docházelo pomalu, protože dárcové čekali, až PLO zavede detailní systém účetnictví, ale zahraniční ministr řekl, že hospodářské nesnáze v pásmu Gáza způsobily zklamání s mírovou úmlouvou, což přispělo k srážkám, v nichž bylo zabito 13 Palestinců.

Nabil Shhath, vrchní vyjednaváč PLO řekl, že výtržnosti vznikly z toho, že Rabin zakázal zaměstnávání Palestinců v Izraeli, a že mezinárodní dárci neplnili své sliby. Shaath řekl: "Dárcové nám nedali nic než malou stružku pomoci."

Předseda Organizace pro osvobození Palestiny Jassir Arafat mluvil v neděli k palestinským demonstrantům v pásmu Gáza. V Gáze se vyskytly pouze izolované případy násilností - vydrželo tam vratké příměří mezi PLO a bojovnými povstalci.

Židé volají po spojenectví s pravicí

Human Events

Minulý měsíc se ve Washingtonu sešlo na 300 politických aktivních zbožných židů při inagurační konferenci Towards Tradition, aby se aktivně postavili za konzervativní sociální agendu a vyhlásili novou alianci konzervativními křesťany. Tento posun otevírá novou výraznou kapitolu jak pro americkou židovskou komunitu tak pro konzervativní širší činnost.

Konference byla plánována a uskutečněna úsilím stále aktivnějšího výkonného ředitele Towards Tradition, rabína Daniela Lapina se spoluzakladatelem a filmovým kritikem Michalem Medvedem a syndikátním kritikem, Don Federem. Všichni jsou vynikající harcovníci na poli

kulturní války a na konferenci zdůrazňovali klesající tendenci americké kultury, již dokumentovali v širokém a intenzivním měřítku, aby tak přinutili americké židy k podpoře nové agendy.

Lapin na konferenci jasně prohlásil: za současného stavu pozorujeme záluďně krutou společnost terorizovanou dravci. Židé se necítí dobře v civilní anarchii a byli by první kdo by touto situací trpěli.

Přiznávám, volba je těžká. Můžeme pokračovat v sekulární společnosti zcela zbavené víry a nebo postupovat směrem k pozitivní společnosti návratem ke křesťanské víře. Může se nám to dařit jen za podmínek respektive zákona a řádu a můžeme tu prohlásit, že našimi spojenci v tomto smyslu jsou konzervativní křesťané.

Pokračování na str. 4

JAN AMOS BY SE DIVIL

Jana Nováková

Vždycky čtu s obdivem články Marie Lesné. Ale při četbě článku Jan Amos Komenský o snášenlivosti, zveřejněném v Hlasateli z 15. května 1994, mě zamrazilo v zádech. Jako bych slyšela moudré a všeobjímající promluvy pánů Havla, Klause, Pitharta, Dienstbiera a dalších svobodných zednářů, kteří denně hlásají snášenlivost. Vždyť jejich vláda liberálů komunistického původu ve stylu "shrábni všecko" po toleranci poddaných přímo úpěnlivě volá. A Jana Amose, na toho se zednáři odvolávají i ve spaní. Nikdo nepopírá jeho velikost. Leč zednáři tuze dobře vědí, proč nizozemští židovští bankéři a obchodníci právě v Čechách našli zpřízněné duše, ochotné bořit přehradu mezi národy, byť z jiných ideálů než pouze ze zisku. "Jan Amos Komenský byl první světoobčan," čteme i slyšíme od globalistů - i když v tom nemají pochopitelně pravdu. Co by potom byl Věčný Žid? Dokonce ho dali i na bankovku. Jenže je to jako s Marxem. Všichni se na něj odvolávají, ale jeho dílo utajují před lidmi nebo cenzurují, aby se k lidem pravda nedostala. Nedávno například vypukla aféra když v Praze skartovali již vydané Komenského dílo. Vždyť stejně jako na Jana Amose se odvolávají i na Tolstého, který už ve

Pokračování na str. 4

KŘIVÉ ZRCADLO

Dr. Benedikt Komár, Chrudim

MOTTO: FALLACIA ALIA ALIAM TRUDIT - JEDEN KLAM PLODÍ DRUHÝ.

Kdo navštívil staré zrcadlové bludiště pražského Petřína, nemůže nezpomenout křivých zrcadel v jeho poslední části. Lidé se před nimi nakrucují, baví se tím jak se jejich tváře v zrcadlech kříví, tlustí rázem hubnou a hubení začínají kypět blahobytnými břísky a všichni propukají v smích. I na tváři toho největšího škarohlída se kmitne jiskřička úsměvu. Vždyť je to tak neškodné. Člověk vyjde, a zase je tím, kterým býval.

Zlé je však to, když někdo nastavuje jakési pomyslné křivé zrcadlo před zraky veřejnosti, aby se do nich odrážela okolní skutečnost zkresleně! Toto se stalo v poslední době zvykem sdělovacích prostředků a hlavně tisku. Mluvím o nastavování křivého zrcadla, ale spíše bych měl mluvit o záměrné lži. O lži zrádnější nad cokoli jinou. Rozhlédneme-li se po redakcích českých novin doma, a žel i ve světě, nenajdeme snad jedinou, ve které by ono pomyslné křivé zrcadlo neměl šéfredaktor v zásuvce. Říkal-li se o tisku, že je to sedmá velmoc, dnes je mnohdy tím nejmocnějším nástrojem v rukách mocných. Pomocí křivých zrcadel

Pokrač. na str. 4

■ VLADIVOSTOK, Rusko

Na ruském divokém východě se mnoho nedbá na to, jak to "vypadá". Když zločinná moc, která ovládá tento přístav, není spokojená s nějakým obchodníkem, politikem nebo žurnalistou, prostě na něj pošle profesionální vrahy.

Tak přišel o život obchodní ředitel roztaženého vladivostockého přístavu, podle všech výroků poctivý muž, který byl zastřelen ve svém bytě před dvěma týdny. Patrně se snažil odporovat šířící se vládě organizované zločinnosti ve svém přístavu.

Na jaře t.r., zvolený starosta Vladivostoku vedl otevřenou krusádu proti místní zločinnosti a korupci. Oblastní guvernér ho sesadil a poslal policii, aby ho odtáhla z radnice.

Pak mladý rádiový žurnalista vysílal zprávu, kritizující muže, jehož guvernér instaloval jako nového starostu. Neznámí útočníci sledovali žurnalistu k jeho bydlišti a trýznili ho hořící pochodní, dokud kritiku neodvolal.

Podivné a odstrašující věci se dějí v této rozpadající se pacifické metropoli, kde jsou ulice ucpané lacinými japonskými auty, chodníky poházené mrtvými krysami, přístavy plné rezavějících lodí a politiky je špinavá jako přístavní voda.

■ JAKARTA, Indonésie

Eddy Tansil, 40-letý podnikatel, byl odsouzen na 17 let do vězení za vytažení skoro čtvrt bilionu dolarů z vládou vlastněné banky Bapindo. Diváci, přihlížející u soudu tleskali, když mu bylo nařízeno, aby splatil \$238 milionů půjček, které uložil do osobních bankovních účtů a nemovitostí místo do petrochemického komplexu. Jeden z Tansilových partnerů v petrochemickém obchodu - dokud nevystoupil v polovině r. 1993 - byl nejmladší z šesti dětí prezidenta Suharta. U soudu nebyla o něm žádná zmínka.

Minulou středu se měl prezident Clinton setkat se 73-letým Suhartem. Hlavním předmětem debat mělo být rozšíření obchodu a investic mezi těmi dvěma zeměmi.

Případ Eddyho Tansila a praktikování nezákonného obchodu, na které tento případ upozorňuje, jak daleko většina národů východní Asie potřebuje jít, než budou mít

opravdu otevřené trhy.

Vyvinující se hospodářství v této oblasti také hraje podle neformálních obchodních pravidel, o kterých asijské vůdce říkají, že jsou "kulturní". Průměrný Američan má pro ně jiná jména: nepotismus (stranění příbuzným), kamarádství a korupce mezi nimi.

Suharto, blížící se ke konci třetího desetiletí vlády je toho příkladem. Cizí tisk dokumentuje rozšířenou síť rodinných podniků, která zajišťuje, že nebude hladovět, až odstoupí. Podniky jeho dětí shrábly, podle odhadu, až dva biliony dolarů v prodeji za rok.

Rozsah Suhartových podniků ukazuje, že indonéský prezident nebude pravděpodobným kandidátem, který by vedl v propagování volného obchodu na schůzi APECu.

Harry Bhaskara, jeden z vydavatelů anglických novin v hlavní městě, Jakarta Post, řekl: "Jestli budeme pro volný obchod, budeme muset vyčistit svůj vlastní dům." O případu Tansila řekl, že "jeho případ byl pouze jedním z 50 takových případů. "Stále ještě čekáme, jestli zatknou někoho jiného."

■ Jižní Afrika

Zabíjení "čarodějnic" v Jižní Africe vzrůstá. Od té doby co Nelson Mandela složil prezidentskou přísahu, zabíjení náhle vzrostlo. Policie

má vážné starosti, a v několika případech neexistují žádné důkazy a není nikoho, kdo by byl ochoten svědčit. V jednom nedávném případě horda donutila muže, aby upálil svou ženu zaživa před svými dospělými dětmi. O dva dny později se tatáž horda vrátila, upálila tohoto muže a jeho syna, a ukamenovala jeho dceru. Jeden sociolog věří, že je to spojeno s politickým zmatkem. Jiní říkají, že je to následek ekonomické závisti. V tomto případě byl manžel úspěšný stavební kontraktor. Nejméně 70 jiných "čarodějnic" bylo zabito od instalace Mandely, a nikdo nebyl stíhán. (Tiskové zprávy)

■ Rusko

Rusko a Rumunsko se neumějí dohodnout. Rusko a Rumunsko se znovu pokusily sepsat politickou úmluvu, ale poslední pokus, v Bukurešti 10.-14. října se také nezdařil. V cestě je tajný pakt z druhé světové války mezi Hitlerem a Stalinem nebo mezi Molotovem a Ribbentropem, které podrobily území, nyní pod kontrolou nezávislých republik Moldávie a Ukrajiny, sféře vlivu Moskvy. Moskva říká, že nemůže mluvit o území, které teď patří jiným národům, ale chce si tam skutečně podržet svou sféru vlivu. Podporuje také nároky etnických Maďarů v Rumunsku, protože chce ustanovit podobné nároky etnických Rusů, žijících v zemích dřívějších spojenců Ruska. (Intelligence Digest)

■ USA

Jelcinův slib Clintonovi bezcenný. Když byl na návštěvě ve Washingtonu, slíbil Boris Jelcin Clintonovi, že přestane vyzbrojovat Irán. Zdá se, že to byl od začátku bezcenný slib, který Jelcin vůbec nezamýšlel dodržet. Zdá se také, že Irán rozumí důvodům, proč Jelcin slib udělal, ale jak zdroje zpráv naznačují, očekává, že Rusko bude posílat zbraně i nadále. Teherán urychlí placení Rusku za zbraně již dodané, protože ví, že to zajistí budoucí dodávky a že to pomůže Jelcinovu nebezpečnému hospodářskému postavení doma. (Intelligence Digest)

Manželé prohlížejí oblíbený ranní plášť císaře Františka Josefa na soukromé aukci v pondělí ve Vídni. Šaty, dopisy a další předměty habsburské dynastie jsou v aukci tento týden.

■ Rusko

Analytikové říkají, že možnost skutečného přizpůsobení se Západu a reformou volného trhu nyní v Rusku neexistuje. Armáda obzvláště a obyvatelstvo všeobecně je příliš nespokojené. Kromě existující krize měny, nezaměstnanost je pětikrát vyšší než se oficiálně udává, vojsko žije ve stanech a ztratilo u lidu svou prestiž, miliony stále ještě dostávají plat, ale žádnou práci v zaměstnání nedělají. Očekává se, že nezaměstnanost bude dále stoupat, zatímco morálka vojska bude klesat. Ukazuje se, že je nepravděpodobné, že by intervence západu na prospektu něco změnila.

V Rusku je také nedostatek energie; proto Ministerstvo topiva a pohonných látek označilo přípravu na zimu za "mimořádný stav". Zásoby uhlí klesly proti minulému roku o 30%. Dodávání topiva na Dálný východ a do severního Ruska je také velmi nesnadné. Kvůli zoufalé potřebě oleje Rusko zakazuje dřívějším sovětským republikám, hraničícím s Kaspickým mořem a s legitimními nároky na podzemní rezervy oleje, pumpovat tento olej. Říká, že uznávané zákony týkající se olejových rezerv pod vodou, jsou zde neplatné, protože "Kaspické moře" je moře vnitřní, a že všechny olej patří Rusku.

■ MNICHOV, Německo

Zloději se v noci dostali do Mnichovského muzea oknem v druhém poschodí, podle zprávy policie, a ukradli 28 starobylých zlatých hodinek a čtyři klenoty. Hodinky byly částí výstavy, zvané 400 let hodinářského umění.

Místní rádio kvotovalo švýcarského odborníka, který řekl, že hodnota ukradeného pokladu by mohla být až \$32 miliony.

Czechoslovak Dai y Herald

DENNÍ HLASATEL

Establiční od 1891

6426 W. CERMAK ROAD, BERWYN, IL. 60402
TEL.: (708) 749-1891 and 749-1898 — FAX: (708) 749-1935
Second class postage paid at Berwyn, Illinois
Published Wednesdays and Sundays, except holidays

SUBSCRIPTION PRICES (CENY PŘEDPLATNÉHO):

UNITED STATES		CANADA (in US Dollars)	
Daily and Sundays (Denní a Nedělní)	Sunday Only (Nedělní pouze)	Daily and Sundays (Denní a Nedělní)	Sunday Only (Nedělní pouze)
3 months \$ 30.00	\$20.00	3 months \$ 35.00	\$25.00
6 months \$ 55.00	\$33.00	6 months \$ 60.00	\$38.00
12 months \$100.00	\$60.00	12 months \$120.00	\$75.00

Denní a Nedělní Hlasatel je otevřenou tribunou pro všechny čtenáře, bez rozdílu politické či spolkové příslušnosti a náboženského vyznání. Upozorňujeme, že redakce se nemusí vždycky s uveřejněnými články ztotožňovat. Redakce si vyhrazuje právo zkracovat zaslané články. Zaslané rukopisy se nevracejí. Za změnu adresy účtujeme \$3.00.

OVERSEAS
in US Dollars
3 months \$ 50.00 \$30.00
6 months \$ 90.00 \$50.00
12 months \$170.00 \$85.00

Ing. Jaromír Thuma, Praha

Českou republikou vládne privatizační šílenství, vyvolané a zahájené Václavem Klausem a jeho komunismem "odborně připravenými" ministry. Mnohé však je v této privatizaci podivné. Především to, že soukromými majiteli privatizovaných podniků se stávají především lidé s pestrá komunistickou minulostí a prapodivné "akciové společnosti", ve kterých se tito sdružují. Většinou představenstvo takových společností tvoří bývalý ředitel podniku se svými bývalými náměstky a není zapomenuto ani na přední podnikové funkcionáře bývalé závodní organizace KSC, SSM a ROH. Jde tedy zpravidla o společnost oněch "bývalých", kteří mají bezesporu lví podíl na dlouholeté devastaci našich průmyslových výrobních. Dnes se z nich stávají "soukromí majitelé" a ani slavný Sherlock Holmes - detektiv - by asi nedokázal zjistit odkud tito lidé vzali závratné sumy, které dokáží při "koupi" zaplatit. I když po pravdě řečeno tyto závratné částky nikterak neodpovídají skutečné tržní hodnotě privatizovaných podniků, takže kupující je dostávají takřka za babku. Těmto nově vznikajícím "kapitalistům" i přes jejich ideologický původ vůbec nejde o obnovu komunismu v pojetí minulých desetiletí, tomu jsou ve své chamtivosti a elastičnosti daleci. Jim dostačuje dostanou-li se jakýmkoliv způsobem k moci, která jim umožní ovládat všechny ostatní. Nejde tedy opravdu o návrat komunistické ideologie, ale o návrat komunistů k moci. Pokud ji v praxi vůbec kdy ztratili. Vše ukazuje na to, že moc byla a je i nadále plně v jejich rukách. Vzdali se jí jen formálně, neboť dobře věděli, že ti, kteří ji přejímají, jsou jejich lidmi. I když ti "přejímající" v dané době hlásali do všech stran demokratizaci společnosti, na což hodně lidí tak říkajíc "skočilo". Dnes je jasné, že to vše byl jen podvodný trik. Sametový trik!

Vraťme se však k privatizaci. Nelze souhlasit s tím, že výrobní podnik, pokud je soukromým majetkem, bude určitě lépe prosperovat než podnik socialistického typu. To je nesporné. Ovšem u nově vznikajících našich "kapitalistů" nelze předpokládat žádný velký vztah k podniku, jako mívali podnikatelé - soukromníci před nástupem socialismu u nás, neboť těmto novodobým, z komunistické líhně vzešlým, bude záležet jen na jejich osobním zisku. Vztah, který měli skuteční majetníci podniků předkomunistické minulosti, vytvářející podnik po řadu generací, nikdy nenajdou. Ovšem podle Václava Klause jsou ti dnes vznikající podnikatelé z řad bývalého komunistického managementu tou nejlepší zárukou prosperity! O čemž si dovoluji silně pochybovat. Ovšem pan premiér nejspíše vychází z pravidla, že nejlepší je zpívat píseň toho, kdo tě krmí! Jeho privatizační mánie to dokazuje. Neznal špinavé peníze, nezná ani význam slov "komunistická nomenklatura" Podle něj dnes privatizují jen(!) občané demokratického státu! Zdá se, že za tyto občany pokládá jen určitou kastu, tu, která zde vládla po celá desetiletí!

Otázkou není jen způsob provádění privatizace a to komu se privatizované podniky dostávají do rukou, ale také rozsah privatizace. Podle premiéra Václava Klause je nutno privatizovat absolutně vše! Absolutně také nepřipouští, že jsou oblasti, které privatizovat není vhodné. Oblasti, které jsou nevýrobního charakteru a které v zájmu všech občanů by neměly být odkázány jen na libovůli soukromníka. Jde především o oblast zdravotnictví! Privatizují-li se dnes jednotlivé ordinace lékařů, je to jistě dobrý krok. Takový soukromý lékař jistě získá svoji klientelu, v návaznosti na pojišťovnu, ale bude to záviset jen a jen na jeho schopnostech a vztahu k pacientům. Vzniknou-li soukromá sanatoria nadstandartního typu, bude jen dobře. Privatizují-li se však dnes velké polikliniky a nemocniční komplexy, dobré to není. Vzhledem k tomu, že i zde se opět dostávají podivnými způsoby k majetku především bývalí komunisté a kariéristé, kterým ze všeho nejméně záleží na Hippokratově přísaze a kterým opět půjde jen a jen o zisk! Zde by si měl ponechat stát učitou zodpovědnost a stejně tak města, ve kterých tato velká zařízení zdravotnického typu působí. Aby řadový občan v případě potřeby nebyl odkázán na libovůli soukromého "soudruha primáře". Veškeré proklamace o tom, že tato zařízení budou povinna poskytovat všeobecnou péči všem občanům bez rozdílu, jsou jen "mazáním medu kolem huby"! Najde-li "soudruh primář - soukromník" dostatek dobře placících privátních pacientů, a to najde, bude mít jednoduše lůžkovou kapacitu naplněnou a na nějakou babičku, jejíž léčení by hradila jen pojišťovna, nebude místo! Taková bude skutečnost. To však premiér Klaus nechce slyšet. Vůbec také nebere v úvahu pragmatický premiér skutečnost, že za velkou část zdravotního poškození našich občanů nese stát, i když ten minulý, a že tedy by měl být dnes odpovědný za následky. Zdravotní poškození řady občanů, způsobené ekologickou tupostí komunismu, je nevyvratitelné. Povinností státu by tedy měla být péče o ty občany. I oni jsou do určité míry obětí komunismu. A současná garnitura přece je nástupcem té předešlé. Ovšem premiér Klaus je asi toho názoru, že ONI převzali jen to, z čeho kape (myšleno finančně) jen jim, a že nějaké závazky ve směru k občanům není třeba brát v úvahu (protože z toho nic nekape!). Zdá se tedy, že pragmatismus Václava Klause je úzce omezen jen na to, co vynáší jeho hlasatelům. Občan a jeho zájmy

Na Den díkůvzdání

i práva jsou mu lhostejní! Obdobná situace je pak i ve školství, které však má svá zvláštní specifika.

Privatizační šílenství, rozpoutané Václavem Klausem, je praktickou ukázkou jeho absolutní bezohlednosti a schopnosti přehlížet vše a všechny. Jediný koho Václav Klaus nepřehlíží je jen on sám! Není to projev schizofrenie, která by měla být léčena. Určitě by se nějaké to klausovské privatizované soukromé sanatorium našlo, které by jej rádo vzalo do svého náručí. Pan Klaus je přece dosti solventní, aby si mohl zaplatit tu nejvyšší taxu. Určitě by nezmoulal v ruce kartu pojišťovny, ale nabitou peněženku určitě!

JEDNA DENNĚ

"Těmito brýlemi vidíte lépe?"
ptá se oční lékař.
"Mnohem lépe, paní
doktorko!"

Dramatický odbor ČSA uspořádá

hudební program se známými zpěváky Joe Lacina a Elaine Horna-Diamond v neděli 27. listopadu 1994 ve 2 hod. odpoledne ve dvoraně Sokola Berwyn-Slávský, 6445 W. 27th Place, Berwyn, IL. Česká kapela Miloše Soumara bude též účinkovat a jako zvláštní číslo tanečníci Moravské kulturní společnosti vystoupí.

Joe Lacina je jistě znám naší československé veřejnosti, kdy po léta působil jako hudebník, zpěvák a herec našich českých divadel, zrovna tak jako producent Československo-americké půlhodinky na WCEV 1450 AM rádiu. Pepa se musel přestěhovat za práci do Dallas, Tex. a my tím byli ochuzeni, ale jeho talent se osobně vrací sem na tento jediný den, kdy nás potěší svým krásným hlasem a spolu se zpěvačkou Elaine Hornovou-Diamond naplní tuto hudební extravaganzi duety z Broadwaye, našimi národními písničkami a jinými populárními zpěvy.

Joe Lacina je hlasatelem na Satellite Network, kde z Dallasu vysílá po celé Americe hudbu velkých orchestrů. Též mívá rozhovory s populárními osobnostmi z hudebního světa. Jeho program můžete zachytit denně mezi 10 AM a 3 PM na rádiové stanici WAIT 850 AM. Lístky jsou v předprodeji po 8.00 dolarech v českém obchodě European Village, 6531 W. Cermak Rd., Berwyn, IL. naproti bývalému Pancnera. Jídlo a pití bude k dispozici, tak si udělejte hezké nedělní odpoledne a navštivte odpolední kabaret s Pepou Lacinou. Taneční zábava bude následovat po programu s českou kapelou Miloše Soumara, tak 27. listopadu, přijďte všichni do Sokolovny Berwyn na hudební extravaganzi s Pepou Lacinou.

KŘIVÉ ZRCADLO...

přesvědčují čtenáře, že věci jsou takové, jaké si je přejí mít mocní! V jejich falešných křivých zrcadlech se krásná tvář chvilkově nekřiví, ani křivá tvář nekrásní, jako na Petříně, ale křivost, povod a podlost se stávají trvale krásné! A ti, kteří do těchto lživých zrcadel hledí, čtenáři, ti se stávají obětí lživých přeludů, které byly pro ně připraveny se záměrem odvést pozornost od skutečných dějů. Pro mocné tohoto zmateného světa současnosti je přece výhodné barvit šerou skutečnost na růžovo a ukazovat čtenářstvu nebezpečí tam, kde ve skutečnosti žádné není. Tak se snadněji příchod skutečného nebezpečí přehlédne a nikdo nemůže těm, kteří jsou jeho nositeli, v jejich úmyslech zabránit!

Křivých zrcadel odedávna v tisku používali komunisté a používají je i dnes! Vždy přece najdou dostatek hloupých, kteří za ně rádi takové křivé zrcadlo před čtenáře nastaví. A nemusí to být ani komunismem potrefení, kdož se k takovému matení čtenářů propůjčí. I listy, které nikdy neměly s komunismem nic společného, občas naleznou v takovém křivém zrcadle zalíbení. Stačí, aby někdo jejich šéfredaktorovi licoměrně nastrčil nějakou senzaci, vypadající důvěryhodně, on se jí chytí a již to jede. Ke spokojenosti těch, kteří redakci na tuto cestu navedli, komunistů!

Vystříhejme se pohledů do křivých zrcadel tisku. Hledejme raději skutečnost tam, kde je, kolem sebe. Nedejme se zavádět na zcestí různými fantaziemi o tajných společnostech, připravujících zánik a ztročení světa. Jsou to jen odrazy oněch křivých zrcadel, které nám komunisté nastrkují! Skutečné nebezpečí je živé, až po čertech živé a jmenuje se komunistický hlad po moci! Je všude tam, kde se koncentruje moc a peníze. Kdo nezažil výrazněji sám na sobě co komunismus dovede, ten jeho nebezpečí často zlehčuje a nebezpečí hledá všude jinde, jen ne tam kde by jej měl hledat především. Tedy v komunismu a jeho přísluhovačích.

Často se pak takový člověk stává slepým nástrojem právě komunistů, třebaš nevědomky a nechtěně. Shlédne se v půvabech křivého zrcadla, které je mu podstrčeno a pak je sám nastavuje svým čtenářům. A komunisté se skrytě smějí do dlaní. Čtenáři Hlasatele, vyhněte se křivým zrcadlům, která i vám jsou v poslední době často nastavována. A zatoužíte-li přece jen po křivých zrcadlech, zvolte ta skutečně skleněná, taková jaká naleznete při návštěvě Prahy na Petříně. Ta jsou opravdu neškodná. Ale těm redakčním se vyhněte. Jsou ošidná a nebezpečná, jsou nástrojem komunistů. Plodí klam a ten je, jak řekl Terentius, vždy otcem dalších klamů!

JAN AMOS BY SE...

stařecké demenci volal po jednotném světovém státě a po odstranění národů, který prý vedou jenom k válkám. Jenže Tolstého použili k hlásání internacionalismu i Leninovi nohsledi.

Panevropa se nepovedla žádnému z masových vrahů v dějinách. Proto to nyní zkusili s ekonomickou válkou, která jim zatím vychází. Zednáři velmi dobře vědí, proč našel Jan Amos exilové útočiště a možnost další kariéry právě v Nizozemí. Ale nechtějí, aby to věděl lid.

Když ničí globalisté jednotlivé státy záměrně chaotickým liberalismem - ne náhodou vychází tento směr svým způsobem myšlenkově ze socialismu, byť je prakticky jeho opakem - narůstají pochopitelně občanská střetnutí. Když je hlad, asi lidí rozzuří hlásání snášenlivosti ke zlodějům, kteří je připravili o všechno, i o práci a střechu nad hlavou, a ještě si to ve státech i nadnárodně uzákonili. A když politické strany, elitní úzce uzavřené organizace, a nadto de facto řízené z jednoho centra, nemají zájem o spojení s různými sociálními skupinami, formuje se, alespoň ve třetím světě, občanské hnutí jako životodárná regulující síla.

Naopak se domnívám, že přemíra snášenlivosti vedla k neštěstí lidstva. Vidíme to v našich dějinách. Vždy to byla prodejná elita, která se přizpůsobila naoko situaci, a když se opět dostala k moci, vrhla stát i občanský řád zpátky do vyjetých kolejí.

V novodobých dějinách to byli rakousko-uherský byrokraté a příliv Židů jako závaží na nohou k samostatnosti se zvedajícího národa. Potom ho dorazilo množství vzájemně se potírajících politických stran. Z kolaborantů s nacisty byli potrestáni jen někteří, jiní se naopak za komunismu vyšvihli k vrcholům moci. A po pádu komunismu vidíme na dnešních milionářích z řad dřívější komunistické nomenklatury, kolik příslušníků buržoazie tady vlastně mluvilo jménem dělnické třídy a vraždilo kvůli hlášenému přesvědčení, které sami neměli. Budeme-li usilovat o nápravu poměrů, dáme jim opět prostor aby se zase překabátili a necháme je znovu vládnout?

Jan Amos by to asi nebral. I za něho se vraždilo pro volný trh a bankovní domy židovstva, usilujícího o větší moc. A jak se vraždilo! Ale kdyby se dožil dnešní doby jako čestný člověk - ne jako zednář vázaný protilidskými sliby - a měl tu jejich hanebnou činnost během dějin jasně před očima, asi by navrhnul jako jiní nevyslyšení myslitelé

Židé volají po...

Podle Lapina konference dále zdůraznila že rostoucí překonané liberální židovské skupiny ztrácejí na významu a dokonce negativně ovlivňují nové stále silnější konzervativní náboženské skupiny amerických židů. Specificky protichůdná zpráva Antidefamation League (ADL) z léta letošního roku: Náboženské pravice, útok na toleranci a pluralismus v Americe, halasný a neopodstatněný útok na náboženské konzervativní síly, jenž pobouřil řadu židů, se stává katalyzátorem nového vyhodnocení židovské vedoucí úlohy.

V srpnu se na stránkách New York Times objevil dopis podepsaný 89 prominentními židy, který formou inzerátu sponzorovala Toward Tradition. Odsoudil útok ADL jako neomluvitelnou akci proti křesťanské pravici, jež byla podle nich neobyčejně důležitým spojencem židovské komunity, silně podporující Izrael a soustavně odmítající antisemitismus.

Je zajímavé, že zmíněná zpráva ADL rozhořčila dokonce řadu jejich vedoucích funkcionářů, z nichž 3 dokonce podepsali dopis Towards Tradition. Jeden z trojice, Garry Poland, člen předsednictva jihozápadní oblasti byl vyzván k reziganci. Byl na konferenci Toward Tradition a mluvil s neobyčejnou odvahou.

Poland, houstonský advokát, veřejně mluvící a stědrý mecenáš ADL po 15 let, řekl zástupcům Human Events: Zpráva mě nesmírně rozhořčila. Bylo naprosto jasné, že oni (ADL) chtěli zdiskreditovat pravici. Bez mé podpory pomlouvají skupinu s níž my židé máme mnoho společného.

Ralph Reed, výkonný ředitel křesťanské koalice, jež byla hlavním terčem útoků ADL, rovněž na schůzi prohlásil, že přes hysterické výlevy dochází skutečně k alianci mezi židy a křesťany ve sféře kritické sociální agendy.

Reed, který prohlásil, že nyní úzce spolupracuje s Lapinem a dalšími židy, řekl: Mnozí, kteří si přikrývali uši před naším poselstvím, uslyší teď nahlas, protože jsme se ujali jejich problému, z nichž mnohé, po pravdě byly legitimní. To, k čemu dochází poprvé v historii tohoto hnutí je boření bariér, jak rasových tak denominačních, jež nás dosud dělily.

Domnívám se, že tato vznikající aliance bude v letech 1990 nejvýraznějším spojenectvím příštího desetiletí.

Mluvíci politického, akademického a náboženského zaměření jednoznačně prohlásili, že zmíněná konference je na křižovatce politických a náboženských zájmů židovské náboženské obce.

Někteří mluvčí se zmínili o těžkém paradoxu, v němž se současně zmitá židovská komunita. Poznamenali, že dlouhodobé cíle židovského vedení - antidiskriminace, asimilace a sekularismus - dosáhly takových výsledků, že teď nastal mezi židy jiný hlubší problém: unikající smysl jejich vlastního náboženství a víry.

Elliot Abrams z Hudson Institutu a bývalý vedoucí politik v Reaganově vládě, vysvětlil: V minulosti se za skutečné nebezpečí pro americké židovství považovala extensivní religiozita ve veřejném životě. Ted' je hlavním problémem kontinuita a přežití.

Rabin Jacob Neusser, profesor náboženských věd na Univerzitě jižní Floridy dodal, že pozoruje u mnoha židů návrat k pochopení důležitosti víry a připojil, že by kontakt s křesťanskou pravicí mohl přivést židy k prohloubení jejich vlastní víry. Cliff Stearns, floridský republikán se vyjádřil: sekulární humanismus lze zlomit jen tím, že spojíme židovskou a křesťanskou víru, abychom spolupracovali na evangelizační politice, kde oba mluvíme o věčných pravdách.

Bývalý soudce Robert Bork k tomu dodal: je nanejvýš povzbuzující, že se připojili. Židovská komunita je aktivní a mohutný kulturní hlas.

nejdříve vyčistit Augiášův chlév. V éře počítačů, kdy se ví kdo je kdo, je to snadnější. Bez důkladné čistky to nepůjde. Jinak nemá cenu volit, o nic usilovat, stačí rezignace. Protože jedni lumpové vystřídají u vesla jiné, a když se podíváme zblízka, je to vždy stejná klanová chátka. Kariérističtí zrádci, šlechtění k destrukci generace ke generaci.

Snášenlivost lidí, kteří se zpočátku ochotně podrobují různým nabízeným variantám vlády těchto defektních zrud, potom zákonitě přerůstá v novou nespokojenost a zmatky. V posledních dvou stoletích se upevňuje z mocenských důvodů společenský systém bez naplnění pocitu spravedlnosti, bez víry, bez touhy, bez naděje. V takovém světě však budou moci existovat automaty na peníze a na spotřebu, ne lidé. Proto nám dej více nesnášenlivosti, Pane.

Cestu z toho naprostého ztročení člověka může přinést jenom shoda v nesnášenlivosti vůči těm, kdo s lidmi tak hanebně manipulují. A potom se dostaví i odvaha bránit tisíc let vycizelované hodnoty, které dávaly smysl lidskému bytí.

V minulých týdnech došlo k pumovým útokům na budovu konzulární sekce izraelského velvyslanectví v centru Londýna, a k silné explozi v severolondýnské čtvrti, kde se nacházejí židovské instituce.

Nacionalistická lichvářská vulgárně materialistická ideologie židovského rozporného relativismu se orientuje svým pseudomesiášským způsobem "bohem vyvoleného národa" na světovládu. S pomocí kšeftování s měnami států (s manipulacemi hodnotových vztahů a jejich deformováním prostřednictvím kursů měn "vyvolených" a nevyvolených!), rozvratem či destabilizací měn neposlušných "nacionalistických" států, diktátem vulgárně materialistických spotřebitelských hodnotových orientací a systémů živočišné požívatelnosti či vegetování...), účelově řízených skrze MMF a SB silnou židovsko-americkou lobby, získávají Sorosové a pod. "vyvolenci" miliardové zisky pouhými spekulacemi, bez sebemenší tvorby reálných hodnot produktivní prací. Státy, které se nepodřídí, dostávají se do nemilosti monopolních manipulátorů a doplácí na to většinou nevinní. Konkrétním příkladem je i proces rozbití Československa a vztah "mocných" ke Slovensku. Jakmile Slováci nepřipustili ke vládě Žida Gála - předurčeného ve špinavém politickém zákulisí nynějšího "pražského demokratického vedení" - do vedení, proti Slovensku byli štváni najatí pisálci, novináři, reklamní agenti a propagandisté, aby ho co nejvíce poškodili a ponížili za troufalost odmítnout demokraticky jimi nvceného Fedora Gála...

Decimování naší národní kultury a rozvrátané ožebračování poměrně bohatého státu špatnou, neodbornou, neodpovědnou vládou V. Klause se děje účelově ve jménu lichvářského židovského rozporného relativismu, ve jménu protilidové politiky politického primitivismu, ve jménu západníků z podmnožiny chartistů v cizím jidášském žoldu (ve jménu legalizace vlastizrady!), ve jménu podvodných spikleneckých dohod vedení KSČ-chartisté-OF z konce roku 1989. Tak nám vládnou staronové struktury "nezávislých soudruhů soukromníků" - po taktické výměně stranických legitimací a překabátění se, když KSČ se svým falešným ideologickým vědomím historicko-filozoficky propadla a již nemá moc svým zjištěným vulgárním materialistům zajistit nezasloužená privilegia na úkor celku, na úkor národa a státu (nyní ta nezasloužená zjištěná privilegia zajišťuje zatím úspěšně koalici partajničení našeho školství a zdravotnictví, zemědělství a průmyslu, atp., takže tradičně ziskuchtiví nepoctivci z řad kariéristů a korytářů nyní podporují je).

Vědecká filozofie v dějinném vědomí lidstva nastoluje průhledný pravdivý a spravedlivý vztah člověka-společnosti-lidstva k základním fyzikálně-chemickým a biologickým i společenským podstatám objektivní reality - proto důvodně učí o vědecké pravdě o podstatách! To se ovšem nelíbí nepoctivcům všeho druhu - kteří chtějí být veksláckými rychlozbohatlíky za každou cenu, bez vlastní tvořivé a produktivní práce - proto je nezbytné principy objektivní pravdy a průkazné spravedlnosti pro všechny podepřít zdokonalováním právního řádu v nové době a v nové společenské situaci mohou ovšem zvládnout jen lidé na úrovni kvalifikované vědecké ideovosti ve všech oborech lidské činnosti. Metodologie celistvé systémovosti má objektivně obecnou platnost - proto je svého druhu společným jmenovatelem dějinného vědomí všech současníků, neboť jen tak lze objektivizovat poznání a překonat všechny mytologické a ideologické meze subjektivní omezenosti. Sionismus je v antagonistickém rozporu s vědeckou filozofií a čím dříve to sami zaslepení a zkompromitovaní Židé pochopí, tím lépe nejen pro mezinárodní a světové veřejné mínění, ale především tím lépe i pro ně! Dogmatismus jejich přežitků rozporného relativismu je při konfrontaci s kvalifikovanou vědeckou ideovostí neudržitelný a sionistickou ideologií poškozované národy a státy se musí bránit! Odmítají nevědeckost marxismu i freudismu (vědecká filozofie jejich nevědeckost dokázala!), musí odmítat i deformace měnové politiky, které absolutní většinu světa poškozují! Státní, mezinárodní a světové (globální) měnové problémy lidstva nelze podceňovat a spravedlivý měnový systém musí sloužit všem, nejen Židům zkompromitovaného lichvářského typu "kšeftářů s penězi"!

Povrchně exhibicionistická mesiášská touha po teatrální reklamní slávě a mamonu činí ze zaslepených Židů-sionistů nejen extrémně zločinné nacionalisty (proto svoji vlastní nectnost farizejsky podsouvají jiným vlastencům svých národů a států!), ale i necitelné, totálně bezohledné amorální pokrytce a rozvrátáky jiných národních kultur (podle jejich zvrácené ideologie "méněcenných"). Tak je nyní tím židovsko-sionistickým šmejdem deformována a rozvrácena i naše vysoce vzdělaná a morální národní kultura. Není nahodilé, že za její zjevný úpadek v posledních letech nesou osobní odpovědnost i dva "židovští" ministři "české kultury", M. Uhde a P. Tigrid-Schonfeld. Uhde jako ministr kultury vlády ČR místo ústavně povinné péče o knihovny, divadla, muzea, památky atd. za vysoký plat ústavního činitele prováděl nízkou práci policejního vyšetřovatele a bombardoval pokleslou prokuraturu kategorickými požadavky např. na trestní

stíhání redaktorů týdeníku Politika pro údajné "hanobení" židovského národa vyvolenců a rasy Mesiášů! Za statisticky průkazný a zjevný rozvrat naší národní kultury "povýšil" - proti vůli veřejnosti i většiny poslanců ho nepoctivými machinacemi dosadil do funkce předsedy PČR V. Klaus, předseda "největší státostrany" v rámci nynějšího koaliciho státničení...

Jediným vulgárně materialistickým cílem sionistů jsou peníze! Touto povrchní, primitivní a jednostrannou ideologií přivedli i Ameriku do všeobecně krizového stavu, měnově rozvrátili SSSR a rozbíjejí euroasijské Rusko - aniž jsou schopni domyslet katastrofální reakce na jejich rozvrátané akce. Za kšeftování s penězi si nadále činí velmi výhodnou životnost - ovšem v Rusku situaci nezvládli a silící Německo zkompromitované Židy-sionisty do svého mezinárodního měnového systému nepřipustí, německý národ je na jejich lichvářství takřka alergický.

Pokud existují globální měnové problémy - tj. pokud jsou nedostatečně funkční měny všech suverénních států - nelze státní, mezinárodní a světový vývoj optimalizovat s pomocí moderních regulativních metod řízení. Nutno ho však subjektivně řídit zastaralými ovládacími metodami řízení - které ovšem vyhovují jen a jen jako "vysavač" lichvářským finančníkům z údajně "bohem vyvoleného národa", ale zjevně poškozují všech asi 3000 národů, organizovaných v bezmála dvou stovkách států na celé planetě. Tyto antisystémové lichvářské deformace lze odstranit jednak jasnou vědeckou filozofií v dějinném vědomí národů veškerého lidstva, jednak tím, že stále naléhavěji potřebný jednotný měnový systém pod garancemi rekonstruované OSN bude plnit své funkce objektivní míry hodnotových vztahů, aby v době papírového monetarismu (kdy již nejsou měny států kryty zlatem) nemohl být nikým zločinně, diktátorsky, lichvářsky, kořistnický zneužíván. Jestli se dějinné vědomí lidstva v tomto smyslu vědeckofilozofické transformace včas a rychle nezmění - velmi rychle vznikne nebezpečí třetí světové války mezi absolutní většinou států světa a zeměmi G7, které si z potřebného MMF a SB učinily "vysavač" na kořistění z celého světa. Toto je jeden z velmi důležitých závěrů vědecké filozofie pro reálnou politickou praxi na všeobecně krizovém rozhraní dějin lidstva. Proto by především státníci a politikové, filozofové a vědci, tvořiví umělci a učitelé všech stupňů škol měli co nejdříve porozumět tomu, že právě globální měnové problémy vytvářejí nestabilní všeobecně krizový stav veškerého lidstva. Amerika má velmi mnoho vnitřních systémových problémů - proto neumí, nechce, nebo nemůže dát lidstvu vědeckou filozofií, ačkoliv v prvních dvou-třech desetiletích k tomu v tomto století směřovala (např. v díle filozofa "chicagské školy" pragmatismu Johna Deweya - 1859-1952 - se rozvíjel realismus praktického zaměření Američanů - ovšem k systémově jasné vědecké pravdě o podstatách se v Americe ani v Západní Evropě dosud nikdo nepromyslel a nepropracoval, proto pozorovatelé ze Západu nechápou dostatečně dobře, co epochálně převratného se to děje v bouřlivých dějinách Střední a Východní Evropy okolo nás, i v každém z nás; J. Dewey prozíravě nazval i jednu ze svých pozoruhodných prací "Rekonstrukce ve filozofii").

K.V.

Oznámení úmrtí

V hlubokém zármutku oznamujeme všem svým přátelům a známým smutnou zprávu, že zemřel můj drahý manžel, otec, dědeček a bratr, pan

JOSEPH T. KERKE

obydlí Berwyn, Illinois.

Zemřel v sobotu 19. listopadu 1994 ve věku 70 let.

Narozen byl v Chicagu, Illinois.

Byl členem NAV-AR-MAR Post #5535 V.F.W., St. Mary of Celle Little League Spons., Volunteer Troup 03, Boy Scouts.

Pohřeb drahého zesnulého se konal v úterý dne 22. listopadu 1994 v 10.30 hod. dopoledne z pohřebního ústavu J. Linhart & Sons, 6820 W. Cermak Rd., Berwyn, Ill. na hřbitov Královny nebes.

V zármutku zde zůstává:

Mary Kerke roz. Chillman, truchlící manželka;
Joseph (Hattie), John (Mary Jo) a James (Evelyn) synové;
Cindy, dcera; Adam, Katie, Joey a Matthew, vnoučata;
Emily Pinta a zesnulá Ann Kerke, sestry
a ostatní přátelé

Bližší informace: J. Linhart & Sons 708-749-2255

JOSEF KAJETÁN TYL

Kusy mého srdce

NÁRODU ČESKÉMU
OBĚTUJE SE VŠÍ LÁSKOU
A S VEŠKERÝM SNAŽENÍM SVÝM
ODDANÝ SPISOVATEL

Pokračování z min. čísla

„Stůj, nešťastníku!“ zvolal nyní otec zprudka i hlasitěji, nežli byl až dosavad celou rozmluvu za synovým příkladem vedl, a vstoupil mu do cesty. — „Stůj a pověz, řekni mi, děťátko — nemyslíš nikdy na matku a na děvče, kteréž pro celý život tvým býti má?“

„Na matku?“ opětoval Antonín, a všechny struny srdce jeho zavzněly hned jiným — jemným, bolnosladkým tónem. „Zdali na matku nemyslím? ... Před hodinou mluvím jsem o ní na těchto místech, a duše moje tonula v slastech. Vzpomenutí na lásku její obletuje mě jako strážný anděl na všech cestách mého nynějšího života, a dosavad nemám příčiny, abych studem před ním se uzarděl. I obraz Růženy prohlédá ke mně usmívavě a kyne mi důvěrně... ale nechme teď rozprávku o věcech, ježto nám nadarmo myslí rozpalují. Beztoho vzbudili jsme zřetel soucecníků — již začínají po nás zvědavě hledět... a tamto mě hledají přátelé. Zejtra tedy o těch věcech více...“

S těmi slovy mu proklouzl, a za chvíli nato seděl starý Podhajský samotný na tom místě, kdežto byl před nedávným časem jeho syn v rozmluvě s Emilií meškál.

Prostý, prudký venkovan zde seděl a snažil se tichou myslí, jasným okem pohledět na stav věcí, jakož byl po celý život činiti uvyknul. Rozhorlenost ustupovala pomalu chladné uvaze a přecházela v neustupnou tvrdošijnost. Jenom někdy probleskla veliká, nikdy neokušená hořkost duši jeho, a v takových okamžicích vyrazil ze sebe krátký, trpký smích nebo udeřil holí o palubu.

„To je krev moje — ha, ha!...“ držel mezitím krátké samomluvy. „Já se dočkal veliké radosti! To je ratolest z kořene mého, nad nížto jsem ostražitě bděl? — o, zdařila se prokletě a vydává rozkošný květ — ha, ha! — Ale já se jí zase chopím!... já ji vytrhnu z půdy, kde ji hmyz ožirá... On se minul rozumem, a v takových případech musí se silných léků užívat... Zde nemohu ničeho začínati — to má pravdu; zde nejsem proto, abych s otcovskou přísností divadlo prováděl; já se nechal hněvem překvapit a uchvátit... ale doma nebudu rušiti cizí pohodlí... tam s ním promluvíme po otcovsku — ha, ha! — že svou starou poslušnost opět nalezneme.“

5.

Vůle vůli podrobená
Nehodna jest šlechtě ctnosti;
Vůle s ctností spřátelená —
Tato nezná povinnosti.

BOL. JABLONSKÝ

Druhého dne vešel starý Podhajský do synova příbytku.

Od včerejší noci, od té chvíle, co se byli otec a syn na palubě rozešli, nebyli se oba již skoro ani okem spatřili. Starý se nehnul po celý čas z paluby, a syn nevyšel z kajity. V Obříství z lodí vystoupivše, byli se opět bez potkání rozešli. Mladý si najal s přáteli zvláštní povoz, a starý odejel s obyčejným dostavníkem...

Nyní stáli otec a syn zase proti sobě.

Starý vešel, aniž mladého pozdravil. Tvář jeho byla pokojná; železná chladnost ležela v každém tahu. — Ani ne sejmul čepici — a jak byl sedl do vozu, ve svém obnošeném plášti, s holí v ruce, postavil se doprostřed pokoje. Ohlížel se kolem, jako by se dle nábytku, pořádku a celé podoby příbytku přesvědčiti chtěl, zdali si pravdivý obraz o synu svém učinil.

Po chvíli přistoupil ke stolu, na němž vedle rozličných hromad papírů i několik knih leželo. Pohledl do nich, a malý oušklebek potrhnuv ustami jeho. Byly české.

Nato se přiblížil ke stěně, kdež několik obrazů ve zlatých ouzkých rámcích viselo — a nový ousměšek zatemnil opět tvář jeho. Byly to podobizny několika výtečných českých spisovatelů.

Ještě neotvíral usta. Obrátil se a přešel dvakrát pokoj. Antonín tu stál v podivném, trochu traplivém očekávání.

„Neodpočínáte si, otče?“ začal konečně starého se tázati.

„Odložte a pohovte si.“

„Chystej se na cestu!“ odbyl jej ale starý krátce a příkře.

„Na jakou cestu?“ divil se Antonín.

„Pojedeš se mnou domů.“

„Přihodilo se doma něco?“ ptal se mladík tónem starostlivým.

„Aby se zde nic více nepřihodilo,“ řekl starý důrazně, „proto se mnou pojedeš.“

„Já se zde ničeho nebojím.“

„To věřím. Komár se také hořící svíčky nebojí, až si křídla popálí. Já ti chci okázati, že jsem pečlivý otec, a zbavím tě nebezpečností.“

„Nebezpečností? — Já nepochopuji, v jaké důmince to vezíte — a co vás sem tak náhle za mnou přivedlo!“

„Neptej se. Na to je dost času, až budeme míti Prahu za zády.“

„Ale vždyť ještě čas nevypršel, který jste mi dovolil mimo dům ztrávit.“

„Kdybych se byl mohl nadíti, že mé otcovské slabosti takovým způsobem nadužiješ — ani ten bych ti nebyl poskytl.“

„Jak jsem jí nadužil?“ ptal se Antonín, hlas i čelo poněkud povýšiv. „Vy jste mě na radu mých učitelů vypravil do světa, abych v davu jeho sesílil. Já se do něho pustil, a cítím, že se teď ve svém živlu nacházím. Já užívám tedy jenom práva svého, a nepožádal jsem až podnes k jeho vyvedení od vás více prostředků, nežli kterých mi vůle vaše poskytla.“

„Já ti ale neporoučel všechen čas v Praze promařit!“

„Já viděl také kus jiného světa, ale srdce moje zůstalo v něm jako na poušti a nenalezlo rozkoši, až se uchýlilo do Prahy; zde cítilo, že není v cizině — ale že je ve vlastním domově.“

„Tím spíše pojedeš tedy se mnou — to budeš v nejvlastnějším domově,“ řekl starý vzpurněji, než posud rozprávěl. „Dělej — chystej se na cestu!“

„To nejde tak nakvap, milý otče,“ omlouval se Antonín. „Já stojím v rozličných poměrech, mám známosti a spojení —“

„Vím, vím — ale právě ty se musejí náhle přetrhnout.“

„Já vás v několika dnech navštívím —“

„Ty pojedeš hned — a navždy!“

„To nemohu!“

„Chceš, abych ti pomohl? Víš, kdo ti poroučí?“ zvolal nyní starý a postavil se těsně před syna.

„Otec,“ řekl tento mírně, ani dost málo v tváři se nepohnuv, „kterýž si ale také na mysl uvede, že s děčkem nemluví, a kterémuž bych rád vzpomínky na tuto chvíli nemilé ušetřil. Já si při svém vstoupení do světa umínil, že si z každého kročeje oučty složím — a protož nemohu Prahu opustit, dokud nevím proč.“

„Chceš tedy, abych ti to pověděl?“

„To bych si přál. Alespoň by se mi snad ledaco vysvětlilo, co až dosud živou mocí pochodní rozumu svého proniknouti nemohu.“

„Ty tedy chceš?“ ptal se starý ostře, a zraky jeho zapnuly se ve tvář jeho jako hladové pijavky — „ty tedy chceš mermomocí, abych ještě jednou o věcech mluvil, které mi již včera žlučí zamíchaly? Anebo myslíš, nezvedený, že nevím, do jakých osidel jsi padl?“

Po těch slovech přistoupil ku stolu, udeřil na knihy, a obrátiv se ke stěně, okazoval holí po obrazech. — „Co je to? — a co je to?“ ptal se přítom.

„To jsou díla některých českých básníků,“ řekl Antonín pokojně, „a toto vůbec podobizny našich učených.“

„Co je ti do českých básníků? — kdo je to? co je to za lidi? kdo jsou ti učení? Poslal jsem tě proto do světa, abys mi s lidmi se přátelil, ježto jsou u moudrého člověka v posměchu?“

„Ale copak vám napadá?“

„Mlč! Anebo myslíš, nezdárníku, že nevím, že — vlastněš?“

Navzdor mrzutosti, ježto v něm při nehodném a nespravedlivém dotýkání se cti jeho povstávala, musel se Antonín nad podivnou důležitostí usmát, s jakou otec poslední slova pronesl.

„A proto se horšíte?“

„A není to, zaslepený, k spravedlivému hněvu dosti veliká příčina? Neupadl jsi právě proto lidem do rukou, kteří na tvé zkáze pracují? Tito přátelé — ta svodná ochechule... i budeš do toho všickni živi —!... já si na to nesmím vzpomenouti, jak ta čeládka včera o mém domě mluvila. Ale já jí zmatu počty, že se po čertech omejlí.“

Antonín začal netrpělivě po pokoji přecházet. Krev se začínala v něm bouřiti, a v takovém případě měla pak jeho povaha mnoho podobnosti s otcovou.

„Nemluvte o věcech, o kterých žádného přesvědčení nemáte,“ řekl poněkud již nakvašen.

„I ty ničemo! Chceš mi zdravé smysly moje upřítí? Neviděl jsem a neslyšel jsem? Můžeš mi říci, že nevlastenčíš?“

„Ale pro živého Boha! — což je vlastnění, o němž vám bezpochyby někdo tak zamotanou pohádku pověděl, že nevíte, kde je konec a kde začátek... je toto vlastnění jediná příčina horlení vašeho, jemuž nerozumím? Nevíte nic jiného?“

JOSEF KAJETÁN TYL

Kusy mého ...

„A není míra poklesků tvých ještě dost veliká? Je mi třeba ještě něco vědět?“

„Nu, to ať vám tedy jiný člověk rozumí,“ řekl Antonín s propukávající nevrlostí, „já nevím, co myslíte. Vlastenčení — jakž vy to nazýváte — je ten nejskvostnější poklad, kterýž z davu světa pod tichou střechu domova přinesu, a přál bych si, abyste vy sám, jediným paprskem blahozářivého plamene jeho osvěcen a roznicen, mysl a srdce ještě na něco jiného upoutal, nežli jenom... na chlévy a stodolu.“

„Jakže, nesmyslný? To se opovažuješ, poctivé, zachovalé jméno moje káletí důminkou takovému pošetlosti? Vyzul jsi se již tak ze všeho studu a počestnosti, že na sebe samého zapomenuv, i mne chceš do proudu strhnouti, kterýž tě mezi smet a plevy odnáší? — Mlč, mlč! — a chystej se na cestu. Doma ti to vlastenčení zaženu!“

„Můžete-li mi duši z těla vytrhnouti,“ řekl Antonín poněkud příkře, „tedy se o to pokuste. Za jedno ani nevíte, o čem se tu jedná — a za druhé neumím i nechci se tak přetvařovati, abych vás utišil nadějí, že zanechám věci, kteráž novou září do temnice života mého vpustila. Já děkuji nebesům, že mi ještě dosti časně zraky otevřely a skvostnou, libě páchnoucí květinu vlastenectví naleznouti daly, kterouž nyní jako divotvorný amulet ve skrýši srdce svého ukrývám. Teď teprva vím, k čemu na světě jsem a jakou cenu život má... teď teprva rozumím hlasu božimu, jenžto s námi přepodivným jazykem mluví.“

„Mlč — a nerouhej se, nesmyslníku!“ vzkřikl starý Podhajský, zapomenuv, že byl přišel, aby s ledovou myslí všecko dle vůle své v pořádek uvedl a natrženou nit mezi dvěma srdci s pevnou rozvahou zacelil. Krev se mu valila do tváří... pohoršení otcovské sršelo z celé jeho bytosti. „Třebas ty se byl jazykem hýbat naučil,“ mluvil dále, „moje lebka je přece, Bohu díky, tuze tvrdá, abysi ji tím ohebným strojem svého rozoumku provrtal. Uším a očím v této své lebce věřím více nežli velikému hejnu řečí tvých — a teď toho mám také dosyta! Delších slov nemohu dělati! Chystej se — ještě dnes odjedeme.“

„Dnes... nemohu!“ řekl syn jeho pevně.

„Ty se mi chceš vzpouzet?“ zvolal nato tvrdohlavý ekonom, a v povýšený hlas jeho mísil se názvuk hořkého smíchu.

„Já chci jen marným řečím zabrániti, kteréž by snadno o mně povstaly, kdybych tak náhle, beze všeho připravení, odtud odešel,“ řekl Antonín, pevně oči své do zraků otcových potápěje.

„Do toho ti nic není — to se děje za tebou — tebe se to nedotkne — tvůj svět a tvoji lidé budou nyní mezi mezníky našeho domova — a tam půjdeš hned... anebo mi více na oči nepřijdeš.“

„Myslíte mi tím důkaz otcovské lásky poskytnout?“ zvolal Antonín s názvukem trpkosti, a srdce i hlava jeho vřely divným plamenem, „nebo se chcete přede mnou svým otcovským právem zaskvívat? Já ctím oboje a přijedu domů, jakmile si tu věci potřebné spořádám... ale to vám pravím napřed, pouhou hračku ze sebe již dělati nenechám, sice bych musel nad cenou života svého zoufati.“

„Nuže tedy zoufej, nevděčný kluku!“ vzkřikl otec, jako v hlubinách své podivné bytosti poraněn. „Já nechci o tobě slyšet! Roztrhej úvazek poslušnosti — já zdrtním pouto péče otcovské. Ty nejsi můj — já nejsem tvůj!“

„S těmi slovy se hnal ke dvěřím, jako by chtěl uniknouti z plamene, kterýž ho z jádra bytosti jeho užíral.“

„Otče, otče!“ volal syn, tímto převratem celého vyjednávání náhle zdrcený, a kvapil za ním a chopil jej za ruku.

„Stůjte, otče! — a nedejte hněvu a hořkosti tak velikého místa v srdci svém, aby tam ani jiskry náklonnosti k synovi nezbylo. Já se podrobím, pokud vůle vaše...“

„Budeš poslouchat?“ obrátil se k němu otec s rychlou otázkou. „Svlekneš se sebe nynějšího člověka? Budeš, jako jsi býval? — volný, ohebný nástroj v rukou mých? Zahodíš všechny přívěsky ze své nešťastné pouti?“

„Ne, ne! — to nemohu!“ zvolal Antonín, při těchto otázkách otcových pořád víc a více bledna. „Já nemohu nic slíbiti, co se veškeré mé duši protiví a co držeti nemohu. Na své pouti světem nabyt jsem teprva jistoty a pevnosti — nyní teprva vím, jak budoucí dny své rozměřiti, aby žádaný užitek vydaly. Já jsem a zůstanu synem poslušným — ale buďtež jen také laskavým otcem!“

„Budeš poslušný bez výminky?“ ptal se otec příkře a zamračeně.

„Otče!“ prosil Antonín s rostoucí zaníceností. — „Otče — to nemohu! — já tě znám a vím, co budeš požadovati! Ale ne kvůli sobě — kvůli tobě samému zaklínám tě, nepožaduj ode mne více, nežli co moudrá otcovská láska žádati může.“

Pomysli na svět — pomysli na matku — pomysli na svědomí —“

„Mlč!“ rozkřikl se starý hlasem náramným, a plamenné oči jeho chtěly syna zničiti. „Mlč, a hled, abysi od této chvíle sobě samému dobré naučení dával! Ty opovrhuješ útočištěm, kteréž ti moje péče podává — tedy stůj sám, a chraň se sám a živ se sám. Práh mého domu je pro tebe bodlácím zarostlý, a na strážní stojí tam kletba otcovská!“

6.

Pryč mi z cesty!
Matka jde, a s krokem jejím
Přichází též láska...
Dechem jejím zkamenělý
Bud' se proud srdce.

CINOHRA

S napnutou zvědavostí očekávala zatím Podhajská návrat manželův. Duše její zmítala se na vlnách pochybnosti a důvěry. Chvillemi strašily ji noviny vrchnostenského ranhojiče — pak ale zmizely zase před lesklou září lásky její.

Konečně přijel manžel — dřív nežli se nadála.

I vyběhla mu s Růženkou naproti na prostranné nádvoří; ale pohled jeho nebyl jí milým, dobrým prorokem.

Starý Podhajský byl ještě oka nezamhouřil; s chomáčem jedovatých hadů v rozedraných prsou spěchal k tichému domovu. Krutý boj vášní byl na tvářích jeho patrné známky zůstavil. Leza s kočárku ani žádného nepozdravil, nýbrž tiskna starostlivě ženě ruku, bral se mlčky do světnice.

Čeládka začala hlavy sestřikávati. V takovém stavu ho nebyla ještě spatřila.

„Co je tí? co se stalo?“ dotírala teď na něj polekaná hospodyně.

Podhajský se ale vrhnul na svou starou lenošku a zhluboka si oddechnul. Nyní teprva zdálo se mu, že je v jistotě; až posud mu bylo, jako by se ohavné příšery nevděku, hněvu a pomsty za ním honily a jej stíhaly.

„Co mi přinášíš?“ mluvila paní Kateřina dále.

„Neptej se — nejsem ještě v tom stavu, abych ti pověděl — dosti časně se dovíš,“ odpovídal Podhajský, chtěje se její zvědavosti uhnouti a nějak ji uchlácoliti; zatím jí ale svou rozpačitostí jen více popouzel a hlubší ránu jí zasazoval.

„Čeho se dovím?“ ptala se matka s rostoucí úzkostí...

„O mluv tedy, mluv! Co dělá Antonín? co dělá naše dítě?“

„Naše dítě? ... Ubohá nešťastná matko! Zbav se té myšlenky... o tom dítěti nemohu ti radostné zprávy podati.“

„Nebeská dobroto!“

„Bůh ho zatrat!“ zvolal starý — „že jsem této chvíle dočkati se musel, kdežto tě, ubohá ženo, slovy svými jako kapkami jedu otrávovali mám!“

„Ale copak se stalo?“ prosila Podhajská, napořád blednoucí a opět se zardívající. — „Co dělá Antonín?“

„Veta po něm! Vyzul se ze vší povinnosti, vzpouzí se proti otcovské vůli mé, tone v bahně daremných spolků...“

„Spasiteli na nebesích!“ vzkřikla Podhajská, a trnouce po celém těle, musela se zadržeti stolu, aby neklesla.

Nato se jal Podhajský vypravovati, jak byl Antonína našel a jak se konečně s ním rozešel.

Matka hlasitě plakala, a sklesla na židli. Růženka držela ruku její, tiskla ji k tlukoucímu srdci svému, a veliké, skvělé slze kanuly jí po tvářích.

„Můj syn! — mé ubohé dítě — můj Antonín v osidlech zkázy!“ bědovala matka, rukama lomíc, když byl Podhajský vypravování skončil. „Zničena péče moje! — strhán květ lásky mé! — zbořen sloup radosti a naděje mé!“

Byl to okamžik veliké, všechna srdce rozrývavé bolesti. Chvilí nebylo nic jiného slyšeti než usedavý pláč bědující matky.

Náhle se však tato vzchopila. Tváře její se zarděly; líbezné oči její svítily se nadpozemským zápalom.

„Nikoli! Syn můj není ztracen — já to nemohu věřiti!“ zvolala živě. „Ty jsi se oklamal, otče — mé dítě se nemůže tak zvrhnouti! Ty jsi dobře neviděl a dobře jsi neslyšel!“

„Nezastihl jsem ho ve společnosti darmodrahých svůdníků? — a nepoznal jsem je? neslyšel jsem jejich rozprávku?“

„Jestli nemluvili nic horšího — tedy je nemůžeš na to jediné vyslechnouti zatracovat. Měli pravdu — a to jsi měl pověřit!“

„Pravdu?“

„Či choval jsi dítě své jinak, nežli to popisovali? Mohl ti kdy Antonín skrze přísné tváře až k srdci dohlédnouti a přátelům jiný obraz o svém otci podati?“

„Jak? ty ho chceš omlouvat? Chceš i to snad s jeho beder snít, že mě před cizími zapíral? — že se opřel vůli mé? — že se svodnou ochechulí —“

„Já neomlouvám viny jeho,“ vskočila mu paní Kateřina rychle do řeči, nechtíc, aby se jeho slova milé Růženy bolestně dotknuly, „já neomlouvám hříchy jeho, jestli se jakých dopustil; také ho ale nemohu zatracovati, dokud nevím, zdali co vpravdě provinil.“

Pokračování příští středu

Mé JÁ je nevíra

Původní rozhovor s manželkou
Karla Kryla Marlen

Je mnoho bílých míst v naší komunikaci s Karlem Krylem. V roce 1968 nám bylo jasné, že tento muž naprosto přesně pojmenoval temno noci, do níž jsme upadli, zatímco my sami jsme měli tendenci věřit, že se ještě nějak rozední. Tehdy byl Kryl zcela srozumitelný, protože většina národa tušila, že se stalo něco, co se nemůže odestát. 9.9. 1969 emigroval, protože si "nechtěl plést pravdu se lží, dobro se zlem a bukvy s latinou". Vracel se na vlnách rádia Svobodná Evropa.

Kromě toho se tu a tam objevila propašovaná videokazeta. Na jedné z nich zpíval písničku o Martině a jejím dopise, o tom, proč není tady, ale tam. Zatímco Kryl dál tvrdil trpkou pravdu pookupační moci, my se snažili aspoň trochu příjemně zařídít na těch několika metrech čtverečních, které jsme měli k dispozici. Komunikace mezi oběma světy vázla, protože jeho i náš svět byl jiný. Pak přišel rok 1989. Jakkoli připravený mohl být, šlo o nový obrat ke svobodě. Kryl se vrátil domů jako legenda. "Jezdím po Československu," řekl tehdy v rozhovoru. "Divám se, jak pomaloučku mizejí plakáty i nápisy i symboly vlády jedné strany. Setkávám se s únavou lidí, s hádkami a třenicemi a říkám si, jen tak dál, protože to je právě důkaz demokracie." Rozumíme jeho okouzlení, protože rozumíme i svému okouzlení. Kryl věří, že snad už končí doba "perského trhu, tisíců známých a zástupů zlodějíčků. To bylo a já doufám, že už nebude," říká v rozhovoru s Milošem Čermákem v Signálu. Každá převratová doba si však vytváří nové modly a úhlavní rádce. Kryl se stává znovu na zadní. Naši noví svatí mu začínají vadit právě tak jako národní loajálnost. Koncem roku 1990 píše Limura a jeho partu a stává se opět vydědencem. Několik dobrých rozhovorů s ním se opatrně vyhýbá přítomnosti. Až o tři roky později se ojedinelí troufalci Kryla ptají, co mu u nás a na nás vadí. Je to vlastně pořád stejné: Stůl, na němž ani po převratu nebylo uklizeno. Stádný přístup k volbám, pasivita při dělení státu, to jak se u nás zachází s emigranty, všudypřítomnost staronových struktur, ztráta paměti a neschopnost potrestat viníky komunistického marasmu. "Lidi pobuňuje, když někdo řekne vlastní názor. Říkají raději ne. Mají strach. O tom to celé je," říká v knížce rozhovorů s Milošem Čermákem Půlkacíř. Kryl je první, kdo otevřeně tvrdí, že nemáme demokracii, ale demokracii, neboť nejsme schopni nový systém účinně kontrolovat. Lidi však nechtějí slyšet, že po čtyřiceti letech diktatury se zase až tak moc nezměnilo. Chtějí iluze. A ty Kryl nedává. Ztrácí posluchače. I těm, co zbývají, při každém koncertu zdůrazňuje, že jsou srabi. Mocní osočují antikomunistu Kryla, že sedí k levici, a to jen proto, že říká to, co říkal vždycky. Den před smrtí v Mnichově píše Kryl v dopise se symbolem kytičky v mřížích: "Jsem momentálně nemocen, zápal nervů v obou ramenou - poprvé v životě vím, že psaní poněkud bolí - netoliko jen psychicky." Na pohřeb v bazilice svaté Markéty v Břevnově přichází čtyři tisíce lidí. Václav Havel mezi nimi chybí, přestože jde zcela zjevně více než o pohřeb o něco jiného: O pravdu. A o lásku, která se v Krylově díle dere na povrch krustou hořkosti. Jedna kapitola ze života potomka knihtiskařů, jimž byla v rámci revolučního boje proletariátu rozbita tiskárna, se uzavírá.

Paní Marlen, poznala jste Karla Kryla v roce 1972 v bance, kde jste pracovala jako úřednice. Od roku 1976 jste žili spolu, v roce 1991 jste se vzali. Jak vypadaly začátky vašeho muže v Německu těsně po emigraci?

Hned od začátku se o něho postarali dobří přátelé ve Svobodné Evropě, například Luboš Kaválek, u kterého bydlel. Musel sice bojovat dost tvrdě o přežití, ale pak byla vyřízena jeho žádost o azyl a šlo to. V rádiu přišel mezi skupinu Čechů. Jeho začátky v rádiu byly velmi skromné, ale díky přátelům se spolupráce rozběhla docela dobře. Brzy mohl připravovat hodinové hudební pořady a jiné hezké věci.

Dalo by se říct, zda pro Kryla byla příznivější ve Svobodné Evropě sedmdesátá či osmdesátá léta?

V každém případě byla pro něho lepší osmdesátá léta. Myslím, že se cítil svobodněji a mohl lépe vykonávat svou práci. Musíte také uvážit, že tu velkou roli hrály závist a žárlivost.

Před rokem 1989 si několikrát oficiálně pochvaloval svobodomyšlnou atmosféru Svobodné Evropy. Jak mluvil doma?

Hodně o atmosféře v rádiu hovořil. Často byl velmi rozzlobený. Děly se tam věci, které se mu nelíbily. Oficiálně se říkalo, že tam žádný nátlak není. Jistá diktatura tam však byla.

Po převratu však došlo k roztržce mezi ním a vedením rádia. Stěžoval si, že Svobodná Evropa přestala být svobodná.

Ano, protože jeho názory se začly silně lišit od názorů, které byly v rádiu určovány. Vědomě říkám, byly určovány. Říkal, že za to, co požadovalo americké vedení, nemůže převzít odpovědnost a že s tím nechce mít nic společného. Vždycky přesně věděl, co chce lidem říct. Sváděl však velké boje o to, aby to, co chtěl říct, dostalo razítko, že se smí odvysílat. Musel často měnit text a stále častěji docházelo ke střetům a tvrdým výměnám názorů.

Oficiální cenzura však ve Svobodné Evropě přece neexistovala.

Znám jeden případ, který se stal někdy v roce 1990. Na redakční poradě se probíralo, jak se má o některých věcech referovat. Karel jako jediný vstal a řekl, že si nedá nic předpisovat. Pak schůzi opustil. Od té doby se konflikt vyhrotil tak, že ztratil zájem v rádiu pracovat a v roce 1991 odešel. Vadilo mu, že se k němu nikdo nepřipojil a neřekl, že takové praktiky jsou pro rádio nepřijatelné. Písemná cenzura však opravdu neexistovala.

ZNOVU DOMA

"Ten druhý přebírá (vítězství, pocty, ceny. /Mé já - je nevíra... Půlkacíř uřícený / z útěku před citem, / před láskou, před pohodlím..."
(Karel Kryl)

Říkalo se, že těsně po převratu měl nabídky účastnit se politického života a získat funkce, jako to bylo u mnohých jiných.

Samozřejmě že měl. Často o tom mluvil. Prý by se mohl rovnou nastěhovat na Hrad. Já mu vždycky říkala: "Musíš si sám rozhodnout, co je pro tebe správné a jestli je to tvoje budoucnost." Jednou se vrátil z cesty a řekl: "Ne, já nechci." Vyjádřil se v tom smyslu, že lidé, s nimiž by měl spolupracovat, jednají nečestně. Řekl, že se nepostaví na stejnou rovinu.

V euforii poprevratové doby zazpíval Kryl státní hymnu s Karlem Gottem a pak prohlásil, že se za to stydí. Pronásleduje ho to ještě v roce 1993, kdy píše: "Do kňučení Gotta (Ižou brepty směšné) šaška-Evropana." (Má vlast). Vadilo mu, že zpíval se zpěvákem, jenž tu desetiletí reprezentoval oficiální kulturu?

Karel ho neměl rád. Říkal, že zpívá nicneříkající písně, určené pro publikum, jemuž on nemá co říct. Nešlo o nějaké hlubší politické důvody, ale o to, že k němu jednoduše necítil sympatie.

Chtěl se s vámi přestěhovat do Prahy?

Ze začátku na mne v tom smyslu dokonce velmi naléhal. Já v tom však neviděla žádný smysl. Vždyť se z Československa vracel vždycky úplně zničený. Říkala jsem mu: "Proč chceš jít někam, kde nedovedeš žít?" Souhlasil nakonec s tím, že půjdeme někam poblíž českých hranic.

Co vlastně očekával po roce 1989? Víc idealismu?

Ano, mnohem víc. Očekával, že lidé budou chtít slyšet pravdu, ale bylo to od něho naivní. U nás ji taky nechtějí slyšet.

Začal zase tepat, kritizovat a vzdorovat. Ztratil popularitu v médiích a přestali ho hrát. Ztrácel publikum. Trpěl tím?

Myslím, že to pro něj nebylo důležité. Říkal, že raději poví, co si myslím, několika málo lidem, kteří mu rozumějí, než aby se ukřičel a nikdo mu neporozuměl. Svůj úkol viděl v tom říct svůj názor i těm několika málo lidem, co mu zbyli.

Pokoušel se i vám vysvětlit, co se děje v Československu?

Pokoušel, ale pro mě to bylo dost nepochopitelné. Nedokázala jsem si představit, že by se opravdu mohlo dít to, o čem mluvil. Ke konci už mně nic moc neříkal. Byl také hodně zklamaný z lidí kolem sebe. Říkal: "Pojd' raději na procházku, nebudeme o ničem mluvit."

Hodně lidí, kteří ho znali, říkalo, že má odhad, instinkt, že umí vidět dopředu. Dlouho před žárovkovým referendem napsal: "Mocnář zas hostí Otu Šika. / Též hodlá řečnit v Iráku/ a nevdává mu, což je klika, / že se mu půli republika/ a že má svinčák v baráku." Tehdy, nevidíce do politické hry, jsme si takové půlení nedovedli představit.

Myslím, že se dovedl na věci dívat s citem a přesně. Pokud jde o vývoj v Československu, na všechno to důkladně informoval. Odebíral mnoho novin, poslouchal českou televizi, mluvil s lidmi. Všechno jsme doma probírali. Namítala jsem mu, že vidí věci příliš černě. Ale at' šlo o rozdělení Československa, nebo cokoli jiného, jeho obavy se vždycky vyplnily. Možná právě to, že si všechno tak dobře pamatoval, že dovedl číst mezi řádky, že měl extrémně přesný úsudek, ho mimořádně zatěžovalo.

Řekl pak také, že o vlasti už nechce slyšet. Že odchází, že sem nepatří.

Ano, to říkal často. Když se vracel z koncertů, byl fyzicky na dně. Po posledním zájezdu byl vyčerpán tak, jak jsem ho ještě nikdy neviděla. Obyčejně potřeboval tak tři dny, aby se zotavil. Na letošek naplánoval sice ještě pár koncertů, ale pak se chtěl několik měsíců úplně stáhnout do ústraní. Potřeboval nové nápady. V poslední době mu nešlo psaní, a byl proto nešťastný.

Krylovi vadili lidé, "kteří mlčí v hovorů", kteří couvají "mlčky a

kvapně. A pak: netolerance. Nebo naopak smířlivost vůči zločinu. Prodvání se pod cenu. Politická a lidská prostituce. Rostoucí suverenita neschopných. "Zbavili jsme se sice dědy Mráze, ale máme Santa Klause. Už nemáme Berjozku, ale McDonalda. To je, co mě děsí... Takle země neprodukuje, ale obchoduje a kšeftuje. Nedokážeme si vzpomenout, co máme v mozcích a rukou."

Vadily mu různé způsoby rozkrádání. Ale hlavně se vztekal, že se lidé se vším pasívně smířují a činí tak bez komentáře, bez boje. Byl nešťastný. Stěžoval si, že říkají: Co já zmůžu? Když si to řekne každý, opravdu se nic nestane. Požadoval od lidí jen to, aby vyjádřili vlastní názor a něco dělali. Říkal, že musí lidem ukázat, co by se dalo dělat. Doufal, že se probudí. A proto se ničil a dřel.

Dábelský kruh

Líbil se vám český způsob života a česká mentalita?

Mně se velice líbí Praha. Je to překrásné, světové město. Mám tam hodně dobrých zkušeností s lidmi, třeba v tramvaji nebo na ulici. Úplně cizí lidi mě začali najednou upozorňovat, že třeba dělám něco špatně. Praha pro mě však má i druhou stránku. Označuji ji jako Sodoma a Gomora. Získala jsem spoustu negativních zkušeností při vyřizování Karlovy pozůstalosti. Zjistila jsem, že v Praze se všechno řídí penězi. Jistě, peníze jsou v životě člověka důležité, i my jsme je potřebovali, ale nebyly u nás v popředí. V Praze hrají naprosto extrémní roli.

Co je největším kamenem úrazu při vyřizování pozůstalosti?

To, že mně někteří lidé lžou, šíleně lžou a já jim to nemůžu dokázat. **V Mnichově to tak není?**

Tam lidi znám a vím, jak reagují a jak koho odhadnout. V Praze ne. Neznám řeč. Nikdy nevím, jestli člověk, který řekne "A", opravdu myslí "A", nebo něco jiného.

O jakou pozůstalost se jedná?

Například o rukopis knihy s originálními grafikami. Leží v nakladatelství Laguna a tam mně tvrdí, že jim Karel rukopis daroval se všemi autorskými právy. Už několik měsíců ho nemohu vydolovat, aby se mohla začít tisknout kniha. Myslím si, že je ostudné, když hotový, velice cenný rukopis, leží v šuplíku a nemůže vyjít, protože šéfka nakladatelství není ochotná ke kompromisu. Jde přece o normální dědictví, jak mně z více stran řekli. Je však téměř nemožné něco vyřídit. Nevím, v čem to vězí.

Proč jsou vlastně takové potíže právě s Amoreskami, které Karel Kryl napsal už v letech 1981 - 1982 v Petrohradu, Mnichově a Lanzarote?

Karel je ještě s dalšími, dnes už vydanými rukopisy odevzdal v Praze do úschovy. Sněhurka v hadřících vyšla už kompletně, protože ten, kdo má rukopis, může vydat knihu a nedá se s tím nic dělat. Jsou určité kruhy, kde dozajista vědí, co s rukopisy je a kde leží, ale sama se jich nemohu dopátrat. Říkají mně, že nic nevědí.

O co jde? O peníze, o egoismus?

Ano přesně. O vliv, o peníze, o moc, nic víc. Rukopis samotných Amoresek má podle odhadů cenu 7 - 8 tisíc DM. Je to dábelský kruh lidí, kteří si vzájemně hrají do noty. Buď hrajete s nimi, nebo jdete z kola ven. Jedno nebo druhé. S tím se setkal i Karel. Hlavně ze začátku po převratu se k němu mohli dostat jen určití, vybraní lidé. Nikdo jiný nesměl. V poslední době si začal dělat, co chtěl. Šel do hostince a kontaktoval lidi sám. Dojem, že byl od určité skupiny lidí kontrolován, se ve mně stále utvrzuje. I já jsem něco podobného zažila. Nepustili ke mně kohokoli. To je to, co nazývám dábelský kruh a na co v Praze pokaždé narážím. Zkousím získat informace o jeho rukopisech přes jiné lidi, ale je to téměř nemožné. A těm, co je mají,

Papež Jan Pavel II. kynul svým věrným v bazilice Sv. Petra v Římě. Při nedělních bohoslužbách prohlásil za blahoslavené pět vynikajících osobností - čtyři Francouze a jednoho Itala.

nemohu nic dokázat.

Jak to vypadá se soudem s Petrem Jandou a nakladatelstvím Bestia ohledně autorských práv k desce Dopisy, kterou Kryl považoval za nepovedenou a nechtěl ji vydat?

Pokouším se přes jeho přítece o uzavření kompromisu a mimosoudní urovnání. Nevím však, jestli ti lidé budou ochotni.

Také jste si stěžovala, že vám odebrali Krylův pražský byt. Bojovala jste?

Do dneška jsem nepochopila, proč se tak stalo. Dům je už v soukromém vlastnictví. Karel přistoupil na nájemní smlouvu s uživatelkou jednoho bytu. Ta smlouva je bezcenná a může se zahodit. Bojovat? Proti čemu? Proti ženě, která křičí a volá na mě policii?

Jak to, že jako manželka máte takové potíže?

Nemám v ruce nic, co by mě jako dědičku legitimovalo. Mám zatím jen německý dědický list. Dva měsíce mě však nikdo neřekl, že potřebuji také úmrtní list přeložený do češtiny. Pak notáře. Soud musí oficiálně konstatovat, že jsem manželka. Tyhle byrokratické průtahy jsou ale v Německu podobné. Úmrtní list, pak pro razítko k vládě, proč, to nevím. S razítkem od vlády na český konzulát pro další razítko. A ještě pro další. Kromě byrokratických překážek je ve hře ještě Karel. Myslím, že je všechno těžké právě proto, že jde o něho.

Budete se stěhovat do Mnichova, jak jste chtěla, a stáhnete se do ústraní, jako zamýšlel on?

Do Mnichova se stěhovat nechci, protože tu zemřel můj muž. Ale nehodlám se stáhnout. Chci vydávat jeho rukopisy a desky, chci, aby všechno pokračovalo dál.

Radovan Holub, foto Petr Poupě
Český deník, 3. října 1994

ZLEVNĚNÉ CENY DO EVROPY:

- PRAHA - BRATISLAVA..... \$529.00
- VÍDEŇ..... \$579.00
- FRANKFURT..... \$499.00
- MNICHOV..... \$499.00
- Pro návštěvníky z České a Slovenské republiky..... \$579.00

— Zájezd na MILWAUKEE FOLK FAIR v neděli 20. listopadu - odjezd v 9:30 A.M., návrat 8:30 P.M.

— Zájezd autobusem do největšího nákupního střediska v USA, MALL OF AMERICA, v Bloomington, Minnesota - 3.-4. prosince, přenocování v Hampton Inn.

— Velký zájezd na HAVAJSKÉ OSTROVY, odlet 15. ledna, návrat 28. ledna, 13 nocí v prvotřídních hotelích.

ZAVOLEJTE NEBO NAPIŠTE O PODROBNÉ INFORMACE

WEBER TRAVEL AGENCY, Inc.

6805 WEST CERMAK ROAD, BERWYN, ILLINOIS 60402

Telefon: 708-749-1333 — 1-800-886-7012

FAX 708-749-1350

DU PAGE PARA--LEGÁLNÍ SLUŽBY POUZE JEDEN MĚSÍC!!!

★ **BANKROT - VE FORMĚ "NEMAJETNÉHO", NEZODPOVĚDNÉHO ZA VÝLOHY, CHAPTER 7 & 13 - IN FORMA**

\$150.00

Zastavte odebrání vašeho auta

Zastavte odebrání vašeho domu

Zastavte vybírání peněz věřiteli

Zbavte se vašich běžných dluhů u bankrotního soudu

★ **ROZVOD - NEPROTESTOVANÝ, POUZE VE FORMĚ "BEZ NÁHRADY" - NEMAJETNÉ**

\$200.00

Podpora dětí

Vydržování chotěm

Společný majetek

Nařízení ochrany

Musíte-li zrušit své manželství, udělejte to tiše, bez ničení

KOMPUTERIZOVANÉ SLUŽBY NÁM DOVOLÍ PŘIJÍT ZA VÁMI!!!

NABÍDKA KONČÍ 12/15/1994

VOLEJTE (708) 543-6655

Jsmo para-profesionální firma, nabízíme pouze přípravu komputerovaných dokumentů.

NEMOVITOSTI

MIKI SPIGL
Cermak Road Realty
 6226 W. Cermak Rd.
 Berwyn, IL
 Tel.: 708-484-4800

Od dubna letošního roku máme možnost přes computer dostat informace na každý pozemek v prodeji od Jižního Chicaga až na hranice Wisconsinu.

Mohu prodat kdekoliv.

\$\$ ATTENTION \$\$
 You can work from home. Earn \$500-\$1500 mo PT, \$2000 - \$6000 mo FT. Call Julia at 708-329-0401.

CZECH US OUT

Hand cut crystal, Tupesy and Modra ceramics, Royal Dux porcelain, Folk dolls in costumes, Pewter, Jewelry, Gold decorated vases, decorated colored glasses. Call (708) 913-7755 or visit our store - Bohemian Crystal and Gift Importers Inc. at 212 Robert Parker Coffin Rd., Long Grove, Illinois 60047.

Bring this add for 20% off. **FACTORY DIRECT!**

Ondruš & Syn

Zhotovujeme příkrývky (deky) i polštáře z přineseného peří, hotové povlaky na deky ve všech velikostech. Máme největší výběr záclon (draperií) do kuchyně, pokojů a ložnic, soubory do kuchyně, pokojů, ložnic a koupelen, sklad hotových prošíváných dek a polštářů z husího prachového peří z dakronu. Velký výběr bed-spreads a draperií téže barvy.

Rádi poradíme a odborně obslužíme česky i anglicky. Máme 56-letou zkušenost a stejně dlouhou dobu sloužíme svým krajanům jen kvalitním zbožím.

Navštivte nás!

Ondruš & Syn
 6533 WEST CERMAK ROAD
 BERWYN, ILLINOIS
 484-1700

Kde možno koupit HLASATEL:

- **Minařik Bakery**
5832 W. Čermák Rd., Cicero
Pouze nedělní
- **Brookfield (Minařik II.) Bakery**
9213 Broadway, Brookfield
Pouze nedělní
- **Austin a Čermák Rd.**
Cicero - stánek
- **Prague Sausage & Delicatessen**
6312 W. Čermák Rd., Berwyn
Pouze nedělní
- **Redakce Hlasatele**
6426 W. Čermák Rd., Berwyn
- **The European Village, Ltd.**
6531 W. Čermák Rd., Berwyn
- **Roh Oak Park & Čermák Rd.**
Berwyn — stánek
- **Čermák Rd & East Ave.**
Berwyn — stánek

HELP WANTED

MACHINISTS with minimum ten (10) years experience operation of shop vertical and horizontal boring mills. Full time or part time. Established Savannah, Georgia company. Pay commensurate with ability. Generous overtime and benefit package. Resumé to: 23 Westgate Blvd., Savannah, Georgia 31405. Call Tom Reid or Ross Randall at (912) 232-8122.

ESTATE SALE

2 graves at Bohemian National Cemetery. Both for \$250.00. M. Slanina, 401 Pine Place, Evansville, IN 47710. Tel. 812-867-5802.

HELP WANTED

SALES - Stop working for someone else. If you don't have a plan for the future, your chances of financial security are low. Rare opp. to build your own biz. No investment now or later. Earn six fig. annually. English essential, bi-lingual a plus. Call Mr. G: 708-449-7000.

HELP WANTED

TOOL & DIE MAKER wanted for Houston, TX mfg co. Min. 10 yrs. exp. as a tool & die maker & refs reqd. Fax resume to: 713-672-7620, or call Crow Mfg Corp. Houston TX 713-672-7533 to arrange for an interview.

ZAMĚSTNÁNÍ

Slovenka hľadá prácu na opatrovanie starších a nevladných ľudí. Na 6 dní v týždni. Rozprávam česky, slovensky, maďarsky a poľsky. Volať môžete na telefon 708-485-9417.

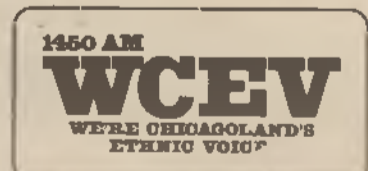
HŘBITOVNÍ LOTY:

FOR SALE WOODLAWN CEMETERY - 2 grave - sites, both \$700. Tel. (708) 484-6075 or 795-6574.

SOKOL TORONTO POŘADÁ

DRUHÝ SOKOLSKÝ SILVESTR
 31. prosince 1994
 Hala kostela Sv. Václava, 496 Gladstone Ave.
 Hraje Miro Letko

Veškeré informace
 Květa Králová: (416) 364-1787

Náš písmičky nezahynou
Půlhodinku hudby z naší vlasti vysílá Jerry Jiráček na stanici WCEV 1450 AM každou středu a pátek v 8.05 večer.

Help Your Heart

Don't Let the Holidays Stress You Out

The holidays are here. It's a time for shopping, for family gatherings...and for stressful situations.

Stress is the bodily or mental tension that results from a person's response to physical, chemical or emotional factors. Stress can be physical as well as mental. Everybody feels stress at different times, in different amounts and with different reactions.

Researchers don't yet know the role that stress plays in the development of heart disease. That's why the American Heart Association says more study is needed on the subject.

In the meantime, however, here are 10 positive ways of dealing with stress during the holidays and during the rest of the year. These tips are particularly helpful if you become irritated and hostile when experiencing stress and impatience.

1. Take a serious look at the demands you are placing on yourself.
2. Consider deleting or delegating some of the activities you've accumulated. Delegating responsibilities gives others a chance and takes you off the hook.
3. Schedule with the real world in mind — not the world as you'd like it to be.
4. Take an inventory of your support. If you don't have someone to turn to for emotional support, devote

- some time and energy into developing your support by reaching out to others.
5. Identify hostility-provoking situations and be on guard — you may be at high risk when you're in these situations.
6. Place yourself in situations that tend to trigger your anger and then practice not getting angry.
7. Drive in the slow lane or get into the longest lines to practice positive coping rather than becoming angry.
8. Try to control anger and make conscious decisions about whether or not it is worth the cost to your health.
9. Don't turn to unhealthy habits to handle the stress such as drinking alcohol, smoking and overeating.
10. Develop positive strategies for coping with stress including brisk walking, relaxation, humor and keeping events in their proper perspective.

For more information about ways to enjoy the holidays through healthful eating and physical activities, contact your local American Heart Association or call 1-800-AHA-USA1 (1-800-242-8721).

PŘEKLADY

Překládáme a osvědčujeme: rodné listy, osvědčení o úmrtí, diplomy, atd., z češtiny a slovenštiny do angličtiny. A.P. Horák, 373 N. Western Ave., Room 7, Los Angeles, CA 90004, tel. 213-464-1249.

SEZNÁMENÍ

Moravák, 39 let, 178 cm, žijící 9 let v New Yorku, rád by se seznámil s hezkou ženou, nekuřačkou, rodinného typu. Zájmy: příroda, sport, beach, music. Foto vítáno a nějaká znalost angličtiny rovněž. Zn. Česka nebo Slovenka.

EUROPEAN VILLAGE

6531 W. CERMAK ROAD, BERWYN, IL. 60402
 TEL. (708) 788-4500

MÁME VELKÝ VÝBĚR IMPORTOVANÉHO ZBOŽÍ Z EVROPY

- Níže uvedené knihy jsou nyní k dostání za sníženou cenu:
- Československo - obrazy země, dějin - velký formát 35.00
 - Poklady minulosti - umělecké a historické památky Československa 30.00
 - A. Mucha - 135 vyobrazení - text v 6 jazycích - velký formát 60.00
 - Dětská bible - velký formát, barevné ilustrace 25.00
 - Vaříme zdravě a chutně a hospodárně - velký formát 15.00
 - Slabikář vaření - 4 sešity 7.50

Navštivte náš obchod - rádi vás obslužíme

Obchod otevřen od pondělí do soboty
 od 9.00 a.m. do 5.30 p.m.

OBJEDNÁVKY VYŘIZUJEME PO CELÝCH USA A KANADĚ

Po příchodu z kriminálu domů, jsem se ocitl jakoby v cizím světě. Soused mi poplácal mlčky po rameně, ale napřed se opatrně podíval, jestli ho nikdo nevidí. - "jsi odkecaný", řekl mi otevřeně příbuzný, když mě na přivítanou naleval za zatemněnými okny opatrně sklenku vína.

V přikázané manuální práci se na nás dívali jako na sílu, s níž lze vymést to nejhorší za nejnižší peníze. Práví dělníci byli za tu dobu podkuřováni od strany již zpanštělí a pokládali nás za otroky "k ruce". Část z nich určitě. Nevím jak kdo, ale já mám s mnohými z "vládnoucí dělnické třídy" nedobré zkušenosti: já jsem pracoval a oni brali peníze. Když jsem se v tom směru jednou ozval, mistr mi řekl, že pro něho nejsem "dělník". - O to víc vynikaly výjimky. S těmi se kamarádím dodnes a navždy.

Naše společnost v letech šedesátých již vykazovala znaky konzumní společnosti: auta, vily, chaty - byly vizitkou řádného člověka. Kdo neměl ani koloběžku, byl podezřelý živel. A tím jsme byli my - propuštěnci, s omezenými právy. To trvalo až do roku 1967-68. Kdo se v tom období nedostal na jinou než manuální práci, později se mu to již těžko povedlo.

Naučili jsme se s ženou vážit si i toho mála a byli jsme relativně šťastní. — Někteří známí byli na tom hůř: manželské vztahy, nemoc apod., ale jiní i daleko lépe. Vyrovnalo to krátké Pražské jaro. Protože pracovní potence většiny z nás byla vynikající, zůstalo mnoho bývalých vězňů-propuštěnců na svých místech i po zemětřesení v srpnu 1968, ovšem v podružném postavení a jen v případech, že měli štěstí na slušnou personální konstelaci v zaměstnání. Vždycky jsem to připisoval působení Ducha Svatého, a nikdo mi ty záznaky nevymluví.

Škoda-přeškoda, že násilné přerušování obrodného procesu okupací Československa, nechalo svět tak klidný. Do kroniky našeho národa přibyl další Mnichov a věřím, že se stejnými důsledky. - Nepoučitelnost je asi osudovou vlastností mocných - lidí i států.

Jaroslav Klimeš

Další,

již necivilní, oddíl by stejně tak mohl být nadepsán jako "Kletby i modlitby", nebo "Vzývání svědomí", a původně tak nadepsán byl. - Je produktem provokace vědomí většiny lidí za železnou oponou, kteří pochopitelně touží po změně. Že k tomu nestačí obětování jejich životů, existencí a holé pěsti, to už snad bylo prokázáno.

Naproti tomu západní svět nepotřebuje změnu a Sovětský svaz teprve ne. Jsme tedy se svými přáními ve směšném nepoměru k ostatnímu světu, který nevidí své

M O J E P A M Ě T I

ČESKOSLOVENSKÁ ANABASE
ZPĚT NA URÁL PROTI BOLŠEVIKŮM
ADMIRÁL KOIČAK

Avšak hlavní útok byl proveden podél boční dráhy Berďauš-Grabovo-Kuzino, aby byl současně odříznut nepříteli přímý ústup na Kungur-Perm, což se úplně zdařilo. Již dne 8. července proveden byl smělý náběh naší výzvědné čety s kozáky hluboko do týlu bolševiků na jejich štáb na stanici Ňazepetrovsk, ležící na poloviční cestě z Berďauše do Grabova. Při tom padl bolševický velitel tohoto úseku, komisař Bakin, i náčelník jeho štábu. Rovněž úspěšně rozvíjela se činnost našich výzvědných čet severně Kyštyrně i podél traktu, kde nepřítel byl jimi vytlačěn z celé řady vesnic na kyštyrnském úseku. Dne 14. července jsme dobyli po tříhodinovém boji zastávky Jekaza, kde rudogvardějci zanechali 2 děla, 12 kulometů, 7 koní, 7 kuchyní, mnoho nábojů, pušek a jiného válečného materiálu. Po této porážce nepřítel vyklidil východněji ležící závod Kislinskij i stanici Mauk a ustoupil na sever k Verchně-Ufaleji. Téhož dne na úseku nazepetrovském byl sveden rozhodný boj o stanici Ňazepetrovsk a o železářské závody stejného jména.

Boj o Ňazepetrovsk byl velmi úporný. Nedaleko na sever od stanice jest větší železniční most přes řeku Uiu, na níž na pravém břehu leží Ňazepetrovské hutě. Cesta vedoucí ze stanice do hutí přechází řeku po dřevěném mostu a z Ňazepetrovska vede přímo na východ do závodu Verchně-Ufalejského, ležícího při dráze Čeljabinsk-Jekatěrinburk. Stanice

¹⁾ Úsek Jekatěrinburk-Grabovo, asi 5 km dlouhý, není ještě dostavěn, což však nepřekáželo spojení s Jekatěrinburkem, ježto vlaky objížděly po trati Jekatěrinburk-Kuzino-Grabovo a dále ke Krasnoufimsku. Úsek, dlouhý skorem půldruhého sta km, jehož středem jest asi město Krasnoufimsk, byl rovněž nehotový, avšak byl později, od 15. února do 15. května, dostavěn železničním oddílem sibiřské armády, takže bylo možno jeti vlakem z Jekatěrinburku přes Krasnoufimsk až k městu Sarapul, kde přes řeku Kanu, širokou více než jeden km, bylo třeba vagony převážeti na lodích, ježto železniční most byl zničen při ústupu bolševiků.

hájilo asi půlčtvrtá tisíce bolševiků, mezi nimiž bylo mnoho Maďarů a Estonců, se dvěma obrněnými vlaky, 8 děl a více než 50 kulometry. Přeběhlíci a vyzvědači mluvili dokonce o 160 kulometech, což však se mi zdá pravdě nepodobným. Prvá nastupující kolona obešla nepřítel zleva, rozebrala v týlu trať a zaujala železniční most, jehož užití byla neporušeným. Druhá naše kolona útočila frontálně z jihu na stanici, před níž bolševici měli vyryty dvě řady zákopů. Poražený nepřítel dal se na útek po dráze na sever, pokoušeje se prorazití naši obchvatnou skupinu. Ta však vydržela všechny čtyři jeho zoufalé útoky a bolševikům nezbylo než prchatí pěšky přes Ňazepetrovský závod na východ k Ufaleji. Avšak u dřevěného mostu přes Uiu byli přivítáni ohněm našeho třetího oddílu, jež jim způsobil největší ztráty a jejich zmatek dovršil, takže k Ufaleji dostaly se již jen desorganizované zbytky nepřítel. Na stanici jsme ukořistili oba obrněné vlaky se třemi děly a kulometry a jedno dělo za stanicí. Ešelon bolševiků, plný nábojů a výbušných látek, byly naší střelbou zapáleny a většinou shořely. Naše ztráty byly 40 raněných, nepřítel jen na mrtvých ztratil přes 300 mužů.

Vítězství u Ňazepetrovska i před stanicí Mauk u zastávky Jekaza znamenají zlomení největšího odporu jekatěrinburských bolševiků, kteří si nadále odnášejí porážku za porážkou. Za tři dny po útěku od Jekazy byli donuceni ustoupiti i ze stanice Ufalej. Pokus bolševiků stůj co stůj znova dobýti Ňazepetrovska skončil se dne 18. července úplnou porážkou lotyšského pluku, za tím účelem vyslaného před stanicí Araslanovo. V boji padl i velitel jejich pluku a ukořistili jsme opět 7 kulometů, 1 malokaliberné dělo a mnoho válečného materiálu. Lotyši uprchli nejen ze stanice Araslanovo, nýbrž ještě přes stanici Gramatucha, Michajlovský závod (hnedelové hutě jako téměř ve všech závodech v okolí) dále na sever.

Velké neúspěchy bolševiků na obou tratích měly vliv též na náladu jejich vojsk, čelících baškýrsko-ruským oddílům, postupujícím proti Jekatěrinburku podél traktu od Čeljabinska. I zde dali se na kvapný ústup. Po porážce u Araslanova se bolševici omezili pouze na mčení stanic, trati a telegrafních vedení. Přes to však byli rychle pronásledováni. Náš předvoj již dne 18. července vnikl do stanice Nižně-Serginskaja u hutí stejného názvu a dne 20. července prošel stanicemi Atigskaja (rovněž hutě) a Družinino, zmočil se křižovatky Grabova, jež byla bolševiky úplně demolována. Druhého dne jsme došli do železničního uzlu Kuzina, jež jest asi 75 km na západ od Jekatěrinburku. Tím byl bolševikům znemožněn ústup z Jekatěrinburku na Perm i Kalino. Téhož dne jsme postoupili na kyštyrnském úseku z Ufaleje do stanice Poldněvaja. Polokruh našich vojsk, obepínajících Jekatěrinburk, denně se zužoval. Od Kuzina byly vyslány zástavy po tratích směrem ke Kalinu a Permi, aby chránily našeho týlu při postupu proti Jekatěrinburku. Obsadily stanice Utku a Sabik. Pád Jekatěrinburku nebylo již lze odvrátiti. Bolševici ustoupili dne 22. července ze stanice Bilimbaj a druhého dne pokusili se zadržeti náš rychlý postup u stanice Revdinského závodu, 42 km na západ od Jekatěrinburku, již jen za tím účelem, aby mohli zakončiti evakuaci města. Avšak ani tento pokus se nezdařil. Na stanici Revdinské dne 23. července došlo ke krátkému boji, v němž jsme vzali 400 zajatců, bolševický ešelon, 15 kulometů, mnoho patron a několik set ručnic. Rovněž byl zničen bolševický obrněný automobil. Z našich padli pouze 3 a raněno bylo 5 mužů.

Druhého dne byl podniknut konečný nástup na Jekatěrinburk. Město bylo obklíčeno se tří stran, jižní, západní a severní. Trať, vycházející z nádraží Jekatěrinburk II. na sever k Tagilu, byla rovněž poškozena naším jízdním oddílem, takže východ zůstal pouze směrem k Bogdanovičům a Jegoršinu, kamž prchaly zbytky bolševiků, poražených u Tjumeně. O 1. hodině odpoledne dne 25. července celé město bylo naše. K vážnějšímu boji již nedošlo, neboť kde kdo z rudogvardějců snažil se co nejrychleji zachrániti útekem. Na naší straně padl pouze 1 důstojník a 3 vojáci byli raněni. Bolševici zanechali v městě spousty rozházených ručnic, asi 25 kulometů a mnoho válečného materiálu. Poslední vlaky, připravené k vy-

klizení, musily rovněž zůstat na nádraží. Dělostřelectvo, svou akademii generálního štábu a mnoho cenných věcí vyvezli již dříve, vidouce, že města neudrží. Rovněž carskou rodinu několik dní před tím povraždili. Vojsku, stojícímu proti oddílu praporčíka Čily, postupujícímu po trati z jihu od Kyštyně, komisař Bělický, pomocník vrchního velitele jekatěrinské fronty Berezina, před svým útekem nařídil ustoupiti rovněž k Bogdanovičům.

Oddíl praporčíka Čily zatím dne 24. července postoupil do stanice Mramorskaja a dne 26. července v 7 hodin ráno rovněž vkročil do Jekatěrinskurku.

Jekatěrinské obyvatelstvo připravilo našim vojskům nadšené ovace. Nelze ani popsat, co vytrpělo před jejich příchodem. Nebylo jedné zámožnější rodiny, aby neoplakávala někoho ze svých příslušníků, zavražděných bolševiky. I starci byli honěni na posice k rytí okopů proti Čechoslovákům. Kromě toho 10 nejváženějších občanů bolševici odvezli s sebou jako rukojmí.

Vyprazdňování přeplněných nádraží a oprava zničené trati trvala několik dní, při čemž ochotně pomáhal místní železniční personál i obyvatelstvo. Vítězným vojskům však nemohlo býti dopřáno klidu. Bylo třeba jednak vyčistiti aspoň nejbližší okolí od potulujících se rudogvardějců, jednak pronásledovati hlavní jejich oddíly všemi směry, kudy utekli. Tím se naši značně roztrátili, neboť místo dosavadních dvou hlavních úseků nám vzniklo dobytím Jekatěrinskurku pět, a to: 1. trať Grabovo-Krasnoufinsk, 2. Kuzino-Kungur-Perm, 3. Kuzino-Kalino, 4. Jekatěrinskurk-Tagil-Kušva, 5. Jekatěrinskurk-Jegoršino. Kromě toho vyslán šestý oddíl na východ proti Bogdanovičům v ústrety naší skupině šagrinské a tjumeňské. Vzhledem k malému počtu našeho a ruského vojska, jsou další výkony, korunované ustavičnými vítězstvími, přímo podivuhodné. Bylo třeba rychle posílati jednotlivé oddíly z úseku na úsek, čímž se stávalo, že často táž část v jeden den zvítězila na dvou úsecích.

Za takových okolností ovšem v Jekatěrinskurku kromě nejnútnejších strážních oddílů a raněných nezůstal ani jeden zbytečný voják. O tom bolševické vrchní velení dobře vědělo a Berezina pomocí maďarských důstojníků vypracoval nový plán, chtěje se zmocniti přímo Jekatěrinskurku, a odříznouti tak naše zezadu. Na traktu, vedoucím z Jekatěrinskurku na severovýchod do Něvjanska, počaly se sbírat bolševické skupiny a neočekávaně v počtu 3000 mužů počaly rychle postupovati na Jekatěrinskurk ze severu od vesnice Baltym, vzdálené pouze 15 km. Poslati proti nim nebylo koho. Ve městě mezi civilním obyvatelstvem nastala přirozeně panika. Někteří počali i utíkat, místo aby přiložili pomocnou ruku k ochraně. Bylo viděti, jak se příliš brzy oddali radovánkám a jásetu nad osvobozením a neorganizační práci.

Obyčejný zjev ve všech městech. Za čtrnáct dní dovedli zformovati pouze neplné tři důstojnické roty a ty byly vyslány zadržeti blízcí se bolševiky. Málo by byly zmohly proti mnohonásobné přesile nepřátel, počínajících si kromě toho tentokrát podle všech pravidel moderního válečnictví.

Bolševici, vyzbrojení velkým počtem kulometů a silným dělostřelectvem pod vedením komisaře anarchisty Žebeněva, prošli již vesnicí Baltymem. Jejich předvoj byl již 4 km od města u vesnice Pyšmy, když dne 9. července zasáhli do boje Čechoslováci, vedení podkapitánem Žákem. Den před tím většina týchž bratří dokončila vítězný boj na trati Kuzino-Kalino, dobytí stanic Kyn, Kumyš a Kormovišče, při čemž byl po houževnatém odporu úplně zničen německo-maďarský oddíl 700 mužů, vzaty 3 vlaky, z nich jeden obrněný, 3 děla, 1 bombomet a množství ručnic i nábojů. Nyní byli narychlo povoláni zachraňovati Jekatěrinskurk a opět je očekávala perná práce.

Oddíl podkapitána Žáka se skládal z roty úderníků a části 2., 3. a 6. pluku, eskadrony kozáků a tří baterií dělostřelectva. Sotvaže byl vyložen z vagonů, ihned nastoupil pochod od nádraží po traktu na sever a zanedlouho bylo slyšeti ve městě rány výstřelů. Boj byl neobyčejně urputný. Nepřítel utrpěl velmi těžké ztráty byl opět donucen k ústupu až za Baltym do vesnice Mostovaja, 35 km severně od Jekatěrinskurku. Nepomohly mu ani trojitě řady zákopů, vyryté před Baltymem, ani dobré vedení maďarských a německých důstojníků. Nemenší důmysl a chrabrost našich zvítězily. Ale přece jen se ústup bolševiků dál tentokrát podle plánu, v pořádku. Vůbec od té doby jest pozorovati v jejich taktice značné zlepšení.

Takovým způsobem nebezpečí, hrozící Jekatěrinskurku, bylo šťastně zažehnáno. Bylo to současně mene-tekelné bezstarostnému jeho obyvatelstvu.

SPOJENÍ S VLADIVOSTOCKOU SKUPINOU ČESKOSLOVENSKÝCH VOJSK.

Po obsazení zajateckého tábora Berezovky a města Verchně-Udinska oddíly sovětských vojsk se rozprchly a k jejich spojení již nedošlo. Hlavní oddíly stáhly se k Trojickosavsku a ke hranicím čínského Mongolska. Jenom nepatrný zbytek rudých ustupoval po trati na východ od Verchně-Udinska. Tento oddíl, pálicí a vraždící po své cestě, zadržoval nás jenom technickými překážkami, spalováním mostů, ničením nádražních vodáren, poškozováním trati atd. až ke stanici Čitě, vzdálené asi 520 verst od Verchně-Udinska na východ. Velitel fronty Golikov zůstal skoro bez vojska. Chtěl se sice opevniti ještě za městečkem Petrovskými závoďy na Jablonecké pahorkatině, ale zbytky vojska nebylo mu lze zadržeti. V stejné situaci ocitl se i populární velitel protisemenovských vojsk Lazo s náčelníkem štábu Andrejevem. Zatím sověti v Čitě vlivem špatných zpráv z fronty a blízkosti Čechoslováků ztrácel půdu pod nohama. Více a naléhavěji ukazoval se vliv mobilisovaných a zabajkalských kozáků a nenávisť jejich k sovětům a k jejich vojenské opoře — Maďarům — a sověti vida, že na odpor proti postupujícím svým silám nemůže ani mysliti, dne 24. srpna spěšně vyklidil město, vzav s sebou 300 pudů zlata ze státní banky. V městě nastalo loupení a krádeže ustupujících rudých a místních vyvrhelů.

Pokračování ve středu

Další, ...

ohrožení, ačkoliv ohrožen je. My to odtud, z tlamy draka, vidíme lépe než ohrožený, právě proto, že jsme mimo faktický zápas, jehož průběh, taktiku a chyby nelze nevidět a nekomentovat.

Všem je snad jasné, že dnešní doba neprožívá spontánní mír, nýbrž zkrocený mír. My zde navíc žijeme zkrocený život. - Jsme nuceni čekat na zázrak. Nikoliv z lenosti či ze zbabělosti, ale z jaltské danosti. A opírajíce se o historii lidstva víme, že je lhostejné, kdo a kdy bude Prozřetelností k činu přinucen.

Jaroslav Klimeš

Zahraniční pohledávka

Jaké štěstí, že jedním z našich dlužníků je i rovníková cizina! Jinak by se naši vedoucí pracovníci nedostali do slušnějšího valutového zahraničí.

Morální i fyzický pidimužik náměstek Kudla na poradě prohlásil, že se bude muset Rovníku "osobně podívat na zuby". Ředitel se přiznal, že letos tu pohledávku svěřil Svatošovi ze sesterského podniku, který zrovna na Rovník služebně jede. - V ten hubený rok si tedy Kudla vyjel pod jakousi záminkou do NDR.

Svatoš převzal od nás plnou moc k jednání a v doprovodu spolupracovnice odstartoval slunci bíž. - Na Rovníku mu bez obalu řekli, že naše pohledávka je přece dávno promlčená a nehodlali se s ním dále bavit. Svatoš se s nonšalancí omluvil, že jako zjedná ve věci pořádek, a odklaněl se z klimatizované kanceláře na rušný boulevard. Zavěšen do atraktivní společnosti, vpluli společně do ráje obchodních domů a posléze na písečnou pláž, aniž si dělali těžkou hlavu z neúspěšného poslání.

Příští rok Kudla přece jen prosadil svou a vyrazil do boje s Rovníkem v doprovodu Sladké z oddělení bezpečnosti práce. Odborně příslušnou ekonomku Šantovou jako doprovod rezolutně odmítl, protože byla o dvě hlavy větší, a právník prý teprv nepřichází v úvahu, protože jednak se s ním nesnáší, jednak by s ním jako nekuřák nemohl sdílet jeden pokoj.

Krutý osud tomu chtěl, že Kudla se na Rovníku k jednání nedostal pro střevní potíže. Tíha povinnosti spočinula tedy na Sladké, která se v cizím jazyce trochu i domluvila. Výsledek byl samozřejmě stejný jako loni a přivezený zápis jen potvrzoval shora uvedený právní fiigl.

Na této zahraniční pohledávce se postupně vystřídalo několik smíšených dvojic a Rovničané by se letos asi urazili, kdyby k nim nezavítala další služební návštěva z naší socialistické vlasti.

Jaroslav Klimeš